

Otrdiena ● 2021. gada 6. jūlijs

CENA tirdzniecībā 0,80 EUR

Mainās komandieri

9.

Laiks mosties no lāča miega

Foto - E. Gabranovs

Atkal lido bumbas. Sestdien pie Balvu ezera sacentās astoņpadsmit volejbolistu komandas.

Edgars Gabranovs

"Beidzot pēc pusotra gada pārtraukuma varam redzēt sacensības pludmales volejbolā," sestdien sportistiem pie Balvu ezera pavēstīja Balvu Sporta skolas direktora vietnieks pieaugušo sportā Edgars Kalva. Viņš deva startu Atzeles pludmales volejbola ligas čempionātam, kurā apvienoti Balvu, Gulbenes, Alūksnes un Madonas novadi.

E.Kalva pirms sacensībām informēja, ka sestdien Balvos spēkiem mērosies astoņas veterānu un desmit sieviešu komandas: "Šodien vienlaikus Litenē notiek arī vīriešu grupas sacensības. Turpmāk čempionāts norisināsies visos četros novados, tāpēc aicinu volejbola spēles entuziastus būt aktīviem. Noslēgums plānots Alūksnē." Sacensību tiesnesis priecājās, ka vislielākā atsaucība veterānu grupā ir no Balvu novada sportistu puses: "Savukārt sieviešu grupā dominē gulbenietes. Varu arī informēt, ka 2.jūlijā Madonā sākās Atzeles sacensības strītbolā. Viens posms, šķiet, 16.jūlijā notiks arī Balvos gan bērniem, gan meitenēm, gan pieaugušajiem. Runājot par lielo futbolu, tad pirmā spēle Balvu komandai būs izbraukumā Liepājā, kur cīnīsimies ar futbola klubu "Karaosta". Tāpat ir sākušies Latvijas futbola čempionāti "U-13" un "U-14" jaunatnes grupās. Jāpiebilst, ka jūlija otrajā pusē

sāksies arī Balvu novada čempionāts pludmales volejbolā. Ceru, ka visus pamodināsim no lāča miega!" Lūgts atklāt, kāda ir pamošanās recepte, E.Kalva paskaidroja, ka tā ir ļoti vienkārša: "Piecelieties no dīvāna un nāciet spēlēt!"

Viens no mūspusē pazīstamākajiem sportistiem Gatis Stepanovs sestdien laukumā nedevās, kaut gan viņam šis ir pirmais gads, kad godam pelnījis startēt veterānu grupā: "Kāpēc neesmu laukumā? Balvu komanda (Aigars Pušpurs, Imants Kairišs, Gundars Kočāns, Arnis Voika, Guntis Rakstiņš un Gatis Stepanovs) piedalās atklātajā Madonas pludmales volejbola čempionātā, turklāt ar labiem rezultātiem. Diemžēl pusfinālā guvu traumu un man šī sezona paies secen. Nāksies pievērsties organizatoriskiem jautājumiem. Protams, jebkurš sportists bēdājas par traumu, jo nākas atteikties no iecerēm un sapniem." Neskatoties uz traumu, Gatis volejbolistus mudina izbaudīt vasaru. Viņam piekrīt bijušais novada vadītājs Aigars Pušpurs. "Ejet laukā, spēlējet un izbaudiet vasaru!" viņš aicina.

Gulbenes novada Bērnu un jaunatnes sporta skolas volejbolistu trenere Ārija Samsonova, spriežot par atmošanos no lāča miega, atzina, ka pandēmijas laiks ir iecirtīs robu sportistu ikdienā. Viņa aicina ikvienu nenolaist rokas un atgriezties spēļu laukumos: "Man ir divas mācību grupas un jāsecina, ka mēs esam izslāpušas pēc sacensībām. Cik ilgā laikā atlabsim no Covid-19 sekām? Ja mācības rudenī atsāksies klātienē, tad driz vien ieiesim vecajās sliedēs."

Īszinās

Nākamajā
Vaduguns

● **Flokšu smarža atgādina bērnību pie vecmammas Puķu laivas un ziedu jūras**

● **Cilvēks savā mūžā apēd sešu zilonu svaru**
Veselīgs uzturs vasarā

Covid-19

(4.jūlijs)

Balvu novads - 1-5
Alūksnes novads - 1-5
Gulbenes novads - 0
Ludzas novads - 8
Rēzeknes novads - 6

Atver grāmatu

2.jūlijā Latvijas Nacionālajā bibliotēkā (LNB) notika Jāņa Plepa, mūsu novadnieka Edgara Pastara un Ilzes Plakanes jaunās grāmatas "Konstitucionālās tiesības" ar Daiņa Īvāna priekšvārdu" atvēršana. Grāmatā sniegs Satversmē noteiktās Latvijas valsts iekārtas skaidrojums, to aplūkojot plašākā Baltijas un Eiropas valstu pieredzes kontekstā.

Lauku labumu tirdziņš Balvos

10.jūlijā plkst. 9.00 Balvos laukumā pie kultūras nama notiks tradicionālais lauku labumu jeb zaļais tirdziņš. Iki viens aicināts

apmeklēt tirdziņu, lai iegādātos dažādus lauku labumus un mājražotāju gardumus, sezonas augļus un dārzenus, stādus un amatniecības izstrādājumus no zemniekiem, mājražotājiem un amatu meistariem.

Lūdz precizēt adreses

Balvu novada pašvaldības speciālisti aicina bijušo Baltinavas, Rugāju un Vilakas novadu iedzīvotājus un uzņēmējus precizēt adreses. Vienīgās izmaiņas, kas skars bijušo novadu iedzīvotājus un uzņēmējus, būs precīza novada nosaukuma norādīšana, Baltinavas novadā, vēl adreses pierakstā vārda "novads" vietā būs jāliek vārds "pagasts". Citas adreses sastāvdaļas – pilsētu un pagastu nosaukumi, indekss – adrešu pierakstos pēc reformas nemainās.

Vārds žurnālistam

Artūrs Ločmelis

Kad pirms pāris dienām satiku pažīnu, viņš ar sev raksturīgo humora un nopietnības vienlaicīgu sajaukumu visa cīta starpā stingri ieminējās, ka par politiku un administratīvi teritoriālo reformu runāt nevēlas. Arī no vēlēšanu rezultātu apspriešanas un prātošanas par to, kurš uzvarēja, bet kuru politiskie konkurenti spēcīgi *uzmeta*, arī jau nelabi metas. "Labākas dzīves jau droši vien nebūs, bet arī strauji sliktāka tā diezin vai *kļūs*," nosprieda viņš un ieteica labāk padomāt par to, kas lieki neuzbudina prātu. Proti, tagad ir vasara. Ja nav liela dārza ar burkāniem un gurķiem, un pusi dienas ar nosvīdušu pieri saules svelmē nenākas stāvēt ar lejkannu vagas vidū, tad sausie un karstie laika apstākļi ir akurāt reizē. Var aizbraukt uz kādu skaitu Latvijas ezeru, bet labāk tepat – Balvos vai, piemēram, Viļakā. SUP dēļi mums ir, veikparks mums ir, plostīni ir un pat peldošā pirts mums ir. Tās ir ļoti skaistas, apsveicamas un lietderīgas privātpersonu iniciatīvas. Tieši tā – privātpersonu, bet ne pašvaldības. To visu uzskaitot, manam pažījam ar nepatiku nācas secināt, ka arī šajā jautājumā bez lielās vietējās politikas neiztikt. "Ko lai ar to politiku mazspēju Balvu ezera apsaimniekošanas jautājumā iesāk, ja tā lieta nekust ne uz priekšu, ne atpaka?" retoriski jautāja pažīna.

Latvijā

Patur apcietinājumā. Rīgas apgabaltiesa lēmusi atstāt spēkā drošības līdzekli 'apcietinājumu' Saeimas deputātam Jānim Adamsonam, kuru vaino par spiegošanu Krievijas labā. Latvijas Televizijas rīcībā esošā informācija liecina, ka deputātu tur aizdomās par informācijas nodošanu Krievijai pēdējo četru gadu laikā. Neoficiāli zināms, ka J. Adamsons nodevis gan publiski pieejamus dokumentus (dažādus likumu grozījumus, informāciju par armijas iepirkumiem un budžetu), gan sniedzis ziņas pēc valsts austrumu robežas apmeklēšanas un informējis par Baltijas asamblejas nostāju pret "Nord Stream 2". Tāpat, saskaņā ar neoficiālu informāciju, ziņu nodošanai viņš izmantojis savu parlamenta datoru.

Nepieciešams vakcinēt 80 % pedagogu. Intervijā Latvijas Televizijas raidījumam "Rīta panorāma" izglītības un zinātnes ministre Anita Muižniece pastāstīja, - lai rudeni mācības varētu organizēt klātienē, pret Covid-19 vajadzētu vakcinēt vismaz 80% pedagogu. Tīkmēr jautāta, vai pedagoģiem vajadzētu noteikt obligātu vakcināciju, ministre atbildēja, ka izglītības nozarē strādājošie vakcinējās aktīvāk – it īpaši situācijā, kad pedagogu vakcinācija tika sākta aprīlī, proti, tikai pirms vairāk nekā diviem mēnešiem. "Tāpēc obligāto vakcināciju izvēlēsimies tikai kā galējo rīcības scenāriju, kad jutīsim, ka vakcinācijas tempi starp pedagoģiem krieti samazinās," piebilda ministre.

Nauda iekšpagalmu sakārtošanai. Ekonomikas ministrija izstrādājusi aizdevuma programmu dzīvojamo māju iekšpagalmu sakārtošanai, kurai plānots novirzīt 31 miljonu eiro. Aizdevumu paredzēts piešķirt būvdarbu veikšanai daudzdzīvokļu māju norobežojošās konstrukcijas un koplietošanas telpās (tajā skaitā liftu modernizācijai vai nomaiņai), visa veida inženiersistēmu atjaunošanai, pārbūvei vai izveidei un teritoriju labiekārtošanai. Maksimālais aizdevuma apmērs vienai pilnvarotai personai par vienu daudzdzīvokļu māju būs 400000 eiro, nepārsniedzot 120 eiro uz vienu daudzdzīvokļu mājas kopējās platības kvadrātmetru. Savukārt namīpašniekam maksimālais aizdevuma apmērs būs trīs miljoni eiro.

Svelme atgriežas. Sinoptiku prognozes liecina, ka šīs nedēļas vidū Latvijā atkal iestāsies karstums. Valsts austrumos gaidāms pārsvarā sauss laiks, bet Latvijas rietumu daļā biežāk lis. Sākat ar trešdienu, gaidāma +30 grādu tveice, bet nedēļas otrajā pusē karstums vietām pastiprināsies līdz +33 grādiem. Siltākajās naktīs gaisa temperatūra nenoslīdēs zemāk par +17 līdz +23 grādiem un daudzviet valstī gaidāmas tropiskās naktis. Tāpat šonedēļ samazināsies ozona daudzums stratosfērā, tādēļ zemi sasniegus intensīvāks ultravioletais starojums nekā parasti. Tādēļ no pulksten 11 līdz 16 nav vēlams uzturēties tiešos saules staros.

(No portāliem www.tvnet.lv, www.lsm.lv)

Mūzika pret naktsmājām Vasaras vakars mūziķu sabiedrībā

Irēna Tušinska

Šogad dziesminieka Kārla Kazāka muzikālās ekspedīcijas "Velomūzika" dalībnieki desmito vasaru pēc kārtas devās izpētīt dzimtenes zaļās āres, pa ceļam iemainot savus priekšnesumus pret naktsmājām. Seši ceļotāji, kuru vidū bija arī Latvijas teātru aktieri, līdzi nemot viegli pārvadājumus mūzikas instrumentus, uz velosipēdiem apceļoja Vidzemi un Latgali. Pandēmijas ierobežojumiem mazinoties, no 25.jūnija līdz 2.jūlijam viņi ar priekšnesumiem iepriecināja vietējos iedzīvotājus tādās vietās kā Gaiziņkalns, Tirza, Stāmeriena, Tilža, Lendži, Andrupene un Rušona. Savukārt 28.jūnija vakarā veloceļotāji naktsmājas rada Rolanda un Ilzes Strelču izlokolotajā brīvdienu mājā "Vecozoli" Susāju pagasta Stūrišu ciemā.

Kopš 2012.gada Kārla Kazāka rīkotās veloekspedīcijas dalībnieki, vēloties izbaudīt dabu un iepazīt lauku cilvēku viesmīlibu, dodas uz dažādām Latvijas vietām – "tuvāk dabai, tuvāk cilvēcībai," kā rakstīts "Velomūzikas" mājaslapā vietnē "Facebook." Izzinot pat visattālākos dzimtenes nostūrus, vakaros viņi iepriecinā vietējos iedzīvotājus ar dziesmām un saviem pieredzes stāstiem. Šoreiz seši atraktīvie ceļinieki, kuru vidū bija arī Liepājas teātra aktrise Karīna Tatarinova, Latvijas Nacionālā teātra aktieris Arturs Krūzkops un citi, izvēlējās pārlaist nakti brīvdienu mājā "Vecozoli" Susāju pagastā, kur viņus laipni uzņēma Ilze un Rolands Strelči. Diemžēl savus noteikumus diktēja pandēmijas ierobežojumi, tādēl, atšķirībā no citām vasarām, velotūrisma entuziastu stāstus un muzicēšanu varēja izbaudīt tikai naktsmāju saimnieki un daži tuvākie kaimiņi. Pārlaiduši nakti viesmīligajā namā, nākamajā rītā ceļotāji devās tālāk, šoreiz uz Tilžu.

Ilze Strelčē atklāja, ka, atsaucoties uz Viļakas Tūrisma informācijas centra vadītājas aicinājumu, labprāt piekrita izmitināt ekspedīcijas dalībniekus. Viņa neslēpa, ka līdz šim nebija tuvāk iedzīlinājusies Velomūzikas tradīcijā, taču vienmēr

Kas var būt labāks par šo? Kuram gan nepatik siltā vasaras vakārā, laukos, prom no ikdienas steigas un uztraukumiem, izbaudīt dvēseli veldzējošas mūzikas skaņas labā, sirsniņā kompānijā?! Pirms nedēļas šādu iespēju brīvdienu mājas "Vecozoli" saimniekiem piedāvāja muzikālie velotūristi kopā ar Kārli Kazāku.

ir atvērta ar mūziku, kultūru un mākslu saistītām norisēm. Ja pandēmija ļaus, "Vecozolu" saimnieki šovasar ieplānojuši atvēlēt savu mājvietu arī dažām citām kultūras aktivitātēm.

Atpūtas mājas saimniece gandarīta, ka šīs pavasaris un vasara vietējam tūrismam bijis labvēlīgs, jo daudzi joprojām neriske dотies ārzemju ceļojumos, labprātāk izbaudot atpūtu Latvijas laukos. Tādēl jau marta izskanā nams bija rezervēts līdz vasaras beigām. Turklat pagaidām izskatās, ka šīs sezonas laikapstākļi būs īpaši labvēlīgi lauku skaistuma baudīšanai.

Ilze uzsver, ka "Vecozolos" viesiem piedāvā kārtīgu atpūtu pie dabas vismaz trīs dienu garumā vai ilgāk: "Atbraucot uz vienu dienu, manuprāt, nav iespējams pārslēgties uz atpūtu. Šī ir skaista vieta, plašas telpas, kur var tiešām mierīlti atpūsties, atveldzēt dvēseli, atiet no domu skrējiena. Ja gribas redzēt kaut ko vairāk, Viļakas pusē ir arī daudz skaistu apskates objektu. Bet daudzi viesi nemaz nevēlas nekur skriet. Vienkārši uzturas pagalmā, grilē gaļu vai gatavo pusdienas. Vasārā var arī veldzēties diķi vai makšķerēt."

Kāpēc nolēma atgriezties Balvos?

Jaunais "San-Tex" direktors iepazīstina ar sevi

Edgars Gabranovs

Pēdējā Balvu novada domes sēdē, kas notika pirms Jāniem, deputāti vienbalsīgi apstiprināja Egonu Strumpi pašvaldības aģentūras "San-Tex" direktora amatā. Lūgts nedaudz pastāstīt par sevi, jaunais direktors atzina, ka ir priecīgs atgriezties dzimtajā pilsētā.

Egons Strumpe neslēpa, ka uzņēmumā "San-Tex" nav bijis piecpadsmit gadus: "Esmu dzimis, audzis un dzīvojis Balvos līdz 1999.gadam. Pēdējos 22 gadus dzīvoju Madonā, neatmetot cerību atgriezties. Nolēmu izvirzīt savu kandidatūru šim amatam, saprotot, cik nozīmīga un atbildīga loma ir pašvaldības aģentūrai, kas iedzīvotājiem sniedz tik ļoti nepieciešamus pakalpojumus. Man tas ir izaicinājums un esmu gatavs ar lielu atbildības sajūtu un godīgu darbu mesties tajā iekšā." Atbildot uz deputāta Jāņa Zakanīša lūgumu ieskicēt pirmos veicamos darbus, jaunais direktors pavēstīja, ka neliekūjos: "Tad, kad startēju uz šo konkursu, apzināju radus, draugus un pažīnas, jautājot, kādi viņiem šķiet tie vājie punkti, kas būtu jāuzlabo? Kā savu redzējumu pieteikumā rakstīju to, ka redzu lielu potenciālu namu apsaimniekošanā un labiekārtošanā. Tā kā ļoti labi pārzinu remontceltniecības un būvniecības procesus, domāju, ka svarīgi sākt ar māju siltināšanu. Strādājot Latgales un Vidzemes reģionā, esmu redzējis, kā notiek citviet. Cēsu uz pašvaldības atbalstu un ciešā sadarbībā ar māju vecākajiem un iedzīvotājiem šo jautājumu izkustināt un virzīties uz priekšu. Tas ir viens no svarīgākajiem darbiem." Savukārt, atbildot uz deputātes Sandras Kindzules lūgumu pastāstīt par līdzšinējo darba pieredzi, E.Strumpe pavēstīja, ka lielākā darba pieredze ir būvmateriālu tirdzniecības procesu vadišanā un koordinēšanā: "Vairāk nekā desmit gadus

Izaicinājumu priekšā! Egons Strumpe, atgriežoties dzimtajā pilsētā, ir apņēmības pilns strādāt Balvu novada iedzīvotāju labā.

esmu vadījis veikalus Madonā, Aizkrauklē un Cēsīs. Būvniecības namā "Kurši" vadīju kooperatīvo klientu tirdzniecības nodalju, bet pēdējos trīs gadus Latgales un Vidzemes reģionā biju tirdzniecības vadītājs. Kāpēc nolēmu atgriezties Balvos? Nav viena liela iemesla. Tiesa, pagājušajā gadā secināju, ka tirdzniecība mani vairs neuzrunā, turklāt neizpalika blakus faktori, kā pandēmija. Pusgads bija pārdomu laiks, ko darīt tālāk? Sanāca atbraukt biežāk uz dzimto pilsētu. Varbūt tas skanēs neierasti, bet sapratu, ka gribu atgriezties. Par brīnumu mana ģimene mani atbalstīja. Arī meitai, kura ļoti reti brauca uz Balviem, pilsēta patika. Acīmredzot pilsētas svētki bija tas lūzuma punkts, kad bērni teica, ka šeit viss ir forši un mierīgi. Pagājušā gada nogale nolēmām, ka gribam dzīvot Balvos, un tāpēc pēdējo pusgadu aktīvi izvērtēju darba iespējas. Tagad esmu šeit."

Foto - E.Gabranovs

Saruna

Ja kaut ko vēlas, panāks, ka tā būs

Sanita Karavoičika

Pasniegtie Pateicības un Atzinības raksti, ziedi, atmiņas, mazliet skumju un smeldzes pilnas sarunas... 2021.gada 1.jūlijis daudziem Latvijas iedzīvotājiem asociēsies ar kaut kā beigām un jaunu sākumu, bet jo ipaši to izjuta pašvaldību darbinieki, kuri tagad strādās apvienotajos novados. Mazliet skumji šajā dienā bija arī bijušajai Viļakas novada domes izpilddirektorei ZIGRĪDAI VANĀ-NEI, kura savus darba pienākumus beidza pildīt šī gada februārī. Viņa atzīst: "Reformas bija un būs, bet aiz katras no tām vienmēr stāv cilvēki, bez kuru darba un ieguldījuma nebūtu iespējams nekas."

Jau četrus mēnešus esat pelnītā atpūtā. Kā tas ir, dzīvot mājās un neiet uz darbu?

-Pēc pašvaldības darbā pavadītajiem gadiem jau bija iestājusies rutīna, sapratu, ka gribu atpūties. To darīju zināmu priekšsēdētājam un deputātiem, līdz ar to kopš februāra jau dzīvoju mājās. Sākumā bija interesanti – pirmo nedēļu stipri nealku pēc darba, bet pēc kolēgiem gan, jo pietrūka komunikācijas ar cilvēkiem. Pēc mēneša jau apradu. Situāciju atviegloja tas, ka Covid laikā jau biju pieradusi ne tik daudz būt darbā, sakarus uzturējām attālināti. Tagad tiešām jūtos atpūtusies, šķiet, ka arī veselība uzlabojusies - man patīk būt mājās.

Pašvaldību darbā dažādos amatatos, sākot ar pagasta priekšnieci un beidzot ar izpilddirektori, esat nostrādājusi 35 gadus. Kā šo gadu laikā mainījies darbs pašvaldībā un jūs pati?

-Pagastos paši bijām gan priekšnieki, gan izpilddirektori, arī kolektīvs mazāks, kaut gan funkcijas praktiski tās pašas. Bija vieglāk. Izveidojot novadu, pietrūka šadas pieredes, visu nācās sākt no jauna. Laika gaitā ienāca modernās tehnoloģijas, it īpaši pēdējā gadā, kad bija jāapgūst "zoom" tiešraides un attālinātā strādāšana. Ja kādreiz viss bija iegrāmatots uz papīra, tad tagad pašvaldībā darbs pārsvarā notiek programmās. No vienas puses tas ir vieglāk, jo nav "jāceļ augšā" lielās papīru kaudzes un daudzās mapes - atver vajadzīgo programmu, un paskaties. Ari pati šajā laikā esmu augusi – dažādos semināros, apmācībās un kursos smēlos jaunas zināšanas. Tas bijis noderīgi, jo pēc skolas visi darbu sākam kā iesācēji.

Mūsdienu pasaulē daiļā dzimuma pārstāve politikā vairs nav nekāds retums. Kāda ir jūsu pieredze – sieviešei atbildīgā amatā strādāt grūtāk nekā vīrietim?

-Nedomāju, ka grūtāk. Uzskatu, ka vīrietis divreiz nomēra un tad izšķiras, realizēt projektu vai nē. Savukārt sievietes uzreiz iet uz mērķi un galarezultātu. Pēc dabas vienmēr esmu bijusi komunikabla – ja kaut ko nesapratu, gāju un prasīju nekautrējoties. Tad arī daudzas lietas notika. Atceros, ka, strādājot Medņevā par pagasta priekšsēdētāju, iedomājos kurtuvī pārtaisīt par tautas namu. Tas izdevās. Mana ideja bija arī no privātpersonas atgūt privatizēto bērnudārza ēku. Jā, atguvām graustu, jā, ar šo projektu četrus mēnešus cēlos un gāju gulēt, bet rudenī ēku jau apdzīvojām. Man vienmēr tā ir, - ja kaut ko vēlos, panāķu, ka viss būs.

Kādas ir Jūsu stiprās puses, kas līdz šim palīdzēja, esot izpilddirektorees amatā?

-Manuprāt, viena no ipašībām varētu būt tā, ka mani nevar stipri "locīt" – esmu bijusi ar diezgan stingru nostāju un mugurkaulu. Tai pat laikā arī sirsīnīga un komunikabla. Ja man radās kāda ideja, pasaucu savus kolēģus un izrunājāmies. Piemēram, par pontonu tiltu Viļakā. Sākās viss pēc Krievijas konsula vizītes, kuras laikā viņam prezentējām novadu. Prezentācijā konsuls ieraudzīja salu un ierosināja, - būtu labi, ja uz tās atrastos pils mākslīt. Pēc tam uz pašvaldības attīstības nodalā atnāca strādāt Santa Šmite un es rosināju uzrakstīt kādu projektu saistībā ar salu. Tā tapa laipas, pēc tam radās doma pie laipām uzlikt nelielu pontonu. Un tad man ienāca prātā – ja nu pāri visam ezeram uztasītu tiltu? Cik tas viss izmaksātu? Nebija ilgi jāgaida, un, lūk, ir rezultāts. Taču tas nav tikai vadības noplīns, bet visu kopīgais komandas darbs. Atzīšos, ka man pašai vienmēr patikuši šie mazie projekti. Arī iedzīvotāji pamana un novērtē acīj tīkamus objektus. Ja paskatās apkārt, vienā otrā novadā tādu projektu ir par maz.

1.jūlijā stājās spēkā jaunā administratīvā reforma, pēc kuras Viļakas novads reizē ar pārējiem zaudēja savu neatkarību. Tagad būs jāstrādā vienotā komandā Balvu novadā. Iedzīvotāji nebūs zaudētāji?

-Istenībā tā ir visu sāpe, ne tikai kāda konkrēta novada iedzīvotāju. Paies pusgads vai gads, tad redzēsim, kā būs. Domāju ikvienam deputātam ir svarīgi, lai viņu ievēlētu arī nākamajā

reizē, tādēļ viņiem jārūpējas par vienmērīgu attīstību visā novadā, uz ko mēs tiecāmies savā novadā. Liekot roku uz sirds, jāatzīst, ka Viļakas pilsētā izdarīts vairāk nekā pagastos, bet līdztekus tomēr ieguldījām līdzekļus arī pagastos. Lai iedzīvotāji no reformas nebūtu zaudētāji, svarīgākais būtu ievērot vienlīdzības principu. Ja Balvi vairāk attīstās, arī Viļakai jādod sava artava, jo tomēr esam pierobežas pilsēta. Līdz šim jau diezgan daudz esam izdarījuši, ielas gandrīz sakārtotas – kur uzlīets asfalts, kur uzlikta dubultās virsmas apstrāde, sakārtota infrastruktūra, būves un ēkas. Taču ir, protams, arī vēl nepabeigtī darbi. Piemēram, nerealizēts stadiona projekts, vēl būtu jāpaplāšina klostera ēkas otrā daļa, jo muzejam jau tur klūst par šauru. Darāmā pietiek.

Sarunā nevarām apiet arī problemu, kas nu jau vairāk nekā gadu satrauc cilvēku prātus visā pasaulē – Covid-19 pandēmija. Kādu iespādu, jūsuprāt, krize un izolēšanās atstājusi uz cilvēkiem?

-Tas bija trieciens visiem. Psiholoģiski sašluka gan bērni un skolēni, gan pieaugašie, jo neviens nebija pieradis attālināti strādāt. Pietrūka komunikācijas vienam ar otru, ko izjutām arī pašvaldības darbā. Tas ir normāli un saprotami, ka strādājot darbiniekiem vajag pakonsultēties vienam ar otru. Visas dokumentu mapes uz mājām arī aiznest nevar. Sāc kaut ko darīt, pietrūkst kāda dokumenta, kurš darbā. Un ko tad? Arī darbinieki atzina, ka ikdienu bija grūti strādāt no mājām – it īpaši ģimenēm ar bērniem. Taču visvairāk nomoka neziņa par to, kad un vai tas vispār kaut kad beigsies.

Uzmanot acis jaunajai novadu kartei, redzam, ka ar nelieliem izņēmumiem notiek atgriešanās veco rajonu robežās. Vai tiešām šī kārtējā reforma varētu darīt Latviju stiprāku?

-Es tiešām nezinu. It kā vienotā novadā būs lielāks budžets, līdz ar to iespējama lielāka attīstība, bet jāņem vērā, ka sanākuši kopā ne tie bagātākie četri novadi. Ja salīdzina iepriekšējos laikus, Viļaka Balvu rajonā tomēr bija ļoti apdalīta. Atminos, ka vienugad Viļakā notika Dziesmusvētki, toreiz priekšsēdētājs vēl bija Staņislavs Pužulis. Vajadzēja kaut ko pieremontēt nesen uzceltājā estrādē, taču tam bija nepieciešami aptuveni 4 tūkstoši latu, par kuru piesķiršanu daudzi šaubījās. Es neiztureju, célos un teicu, - ja Balvos kaut kas notiek, vienmēr nauda atrodas. Iedodiet taču arī Viļakai. Un patiešām manu priekšlikumu uzsklausīja un naudu piešķīra. Taču kopumā pilsēta iztika ar to, kas bija. Kā būs tagad, rādis laiks. Domāju, ka šis sasaukums paies, mīņājoties un apzinot reālo situāciju - objektus, iestādes un vajadzības. Protams, ja būs pieejami Eiropas struktūrfondi, iespēju radīties vairāk. Taču jārēķinās, ka politika ir politika, un tajā vienalga katrs velk deķīti uz savu pusī. Varbūt deputātiem vienu otru reizi tomēr der padomāt par kopējo labumu.

Vadītāja darbs prasa pieņemt atbildīgus, dažādus arī grūtus lēmumus. Arī Jūs noteikti ar tādiem sastapāties... Ir kāds gadījums iz darba dzīves, kas spilgti palicis atmiņā?

-Šajos gados bijuši vairāki gadījumi, kad jāpieņem nepopulāri lēmumi. Piemēram, uz budžeta grozījumiem mums deva lielas valsts investīcijas. Parasti tas notika septembrī vai oktobrī, taču šī nauda bija jāapgūst jau līdz gada beigām. Šajā īsajā termiņā nācās organizēt cenu aptaujas, iepirkumus. Vārdū sakot, riskēt un uzticīties firmām. Bija jācer, ka viss izdosies, un izdevās arī.

Par ko Jums nācīties skunt?

-Godīgi sakot, neesmu aizdomājusies. Smagi gadi bija, kad likvidējās sovhozi un kolhozi, jo visu nācās sākt no jauna. Skolā bērni pat ģiba, jo vecākiem mājās nebija ar ko viņus pabarot. 1994.gadā, kad sāku strādāt par Medņevas pagasta priekšsēdētāju, izdomājām cilvēkiem maksāt 1-2 repšus dienā, lai atnāk pakrauj malku skolā vai pagrabī lapas. Iedzīvotāji šo iespēju ļoti izmantoja, jo daudziem pat nebija par ko maiži nopirk. Smags laiks bija arī, kad pagasti pārņēma skolas - vajadzēja meklēt risinājumu, kur un par kādiem līdzekļiem iegādāties malku. Tie 10 gadi līdz 2000.gadam pagastiem bija smags laiks.

Kādas pārmaiņas tuvāko gadu laikā gribētu redzēt jaunajā Balvu novadā?

-Kā jau iepriekš minēju, gribētu vienmērīgu teritorijas attīstību un sakārtosanu abās pilsētās. Darāmā pietiek arī pagastos, svarīgi, lai cilvēkiem pakalpojumi būtu pieejami iespējami tuvāk dzīvesvietai. Vēl jāstrādā ar sabiedrību, jāuzklausa iedzīvotāju domas, tad arī vairāk izkristalizējas, kuru ieceri vajag, bet kuru varbūt nemaz nav vērts realizēt, jo nebūs pieprasījuma. Savulaik uzņemējām sporta zāļi Borisovā, taču, tikiši līdzēja Mežvidu skolu, pagasta loma mazinājās. Tagad tur vairs cilvēki neiet, halle praktiski stāv tukšā. Jau sākumā domas dalījās, vai šāds objekts nepieciešams, taču iedzīvotāji uzstāja, ka vajag. Vēl mīnuss

Foto - no personīgā arhīva

Lielākais ieguvums - iedzīvotāju uzticēšanās. Ja pašai priekš sevis būtu jāuzraksta atskaite par nostrādāto laiku, ailītē "leguvumi" Zigrīda ierakstītu 'iedzīvotāju uzticēšanās': "Medņevā nostrādāju četrus sasaukumus, tādēļ saku paldies medīeviešiem, kuri mani vienmēr atbalstīja. Tas ir vislielākais novērtējums. Uzskatu, ka svarīgi uzsklausīt iedzīvotāju viedokli un arī kritiku. Varbūt vienā otrā vietā cilvēkam bija taisnība. Uzticības mandāts ir liels novērtējums, arī kolēģu uzticēšanās. Viņi vienmēr varēja pie manis atnākt, es uzsklausīju un biju pretimnākoša. Galvenais uzstādījums bija, - lai darbs izdarīts un ir rezultāts."

tas, ka mūspusē nav nemaz tik daudz sporta entuziastu. Vecā kaluma sportisti jau aizgājuši pensijā, bet jauno nav. Tagad visi ierāvušies sevī un laiku vairāk pavada internētā, *whatsap* vai, piemēram, portālā "Facebook".

Daudzo darba gadu laikā noteikti mājās sakrājušies neskaitāmi Pateicības raksti, atzinības un apbalvojumi. Nupat saņēmāt Atzinības rakstu no Viļakas novada domes. Kāda ir sajūta, kad saka 'paldies' par padarito darbu? Nav tā, ka cilvēki šādus vārdus ikdienā dzird par maz?

-Nedomāju, ka ikdienu saka maz paldies vārdu. Novadā valsts svētkos to darām vienmēr, turklāt mums ir ļoti daudz nomināciju gandrīz katrā sfērā. Pilsoniski aktīvi ir arī paši iedzīvotāji, kuri pirms apbalvošanas raksta, iesaka savas kandidatūras, kuras komisija izvērtē. Valsts svētkos parasti apbalvojām vismaz 20 cilvēkus, šogad vairāk, jo par darbu pandēmijas laikā godinājām tos, kuri nesavīgi darīja šo darbu. Tiešām Covid laikā bija cilvēki, kuri neteica nē un gāja strādāt uz pansionātiem. Taču bija arī tādi, kuri izvēlējas aiziet uz slimības lapas, jo bija bail saslimt. Tiešām nebija viegli visu saorganizēt un sakārtot, lai dzīve aprūpes namos neapstātos, tādēļ meitenēm pelnīts ļoti liels paldies par darbu šajos ārkartas apstākļos.

Kādas ir Jūsu dzīves vērtības un prioritātes? Vai šogad tās mainījušās?

-Tagad vairāk laiku pavadu savās mājās Medņevā ar īmēni un mazdēliem. Viens no viņiem ir bērnudārznieks, otrs pabeidza 5.klasi. Līdz Lieldienām trīs nedēļas padzīvoja pie manis, tagad atbrauks atkal. Priecājos, ka atliek vairāk laika būt vecmammai. Savai meitai pietrūka laika, ko veltīt, toties tagad vairāk uzmanības tiek mazdēliem. Ko tikai mēs kopā nedarām! Micām miklu, cepam rozītes, vafeles un žagarījus. Lielākajam puikam tas ļoti patik, viņam ir kēriens, mazākais piepalīdz. Mums iet jautri.

Kādam valaspriekam tagad atliek vairāk laika?

-Tagad vairāk palasū grāmatas un žurnālus. Iepriekš, atnākot mājās no darba, paņēmu rokās žurnālu un jau pēc pāris minūtēm gulēju. Nesanāca daudz palasīt (smejas). Tagad pamostos, mierigi izdzēzeru kafiju, paskatos kādu raidījumu vai seriālu, jo beidzot man atliek laiks arī televīzijai. Adīt gan vēl neesmu atsākusi, bet to droši vien darišu rudeni un aukstajos ziemas vakaros, kad prasīsies kāda mierīga un patīkama nodarbe. Pēc daudzajiem nostrādātajiem gadiem esmu sapratusi – mājās ir tik labi!

Pasniedz Atzinības rakstus

Atdod parādus izcilniekiem

Pagājušajā nedēļā Balvu Kultūras un atpūtas centrā nu jau bijušais novada domes priekšsēdētājs Aigars Pušpurs sumināja mūspuses izcilniekus, kuri dažādu iemeslu dēļ nebija saņēmuši viņiem piešķirtos apbalvojumus. Zīmigi, ka svētku mirkli uzbūra viesmākslinieku duets leva Sutugova un Jānis Moisejs. Balvu novada Atzinības rakstus saņēma deviņi darbarūki, kā arī neizpalika vēl divas balvas.

A.Pušpurs, uzrunājot klātesošos, vērsa uzmanību, ka kultūras namā pulcējušies izcilnieki, labākie no labākajiem: "Ir īpašs laiks, jo mēs taču zinām, ka latvieši svētkus svin no Jāniem līdz Pēteriem. Šodien ir Pēterdiena – turpinām svinēt! Lielis gandarijums, ka šodien to varam darīt klatienē, aci pret aci. Milzīgs paldies par darbu, kuru darāt ikdienā! Paldies par tām vērtībām, kuras radāt ārpus mājas! Noteikti zinu, ka jūs to darāt no sirds, priekš sevis, priekš apkārtējiem, priekš sava novada. Lai daudz spēka, veselības un tuvāko mīlestības turpināt savu arodi!"

Jānis Kuļšs. Uzņēmējam bijušais novada vadītājs Atzinības rakstu pasniedza par nozīmīgu ieguldījumu uzņēmēdarbības attīstībā Balvu novadā.

Irēna Leišavniece. Mūsu bērnu audzinātāju sumināja par ilggadēju, profesionālu un radošu darbu pirmsskolas izglītības iestādē "Sienāzītis".

Guntra Ozoliņa. Atzinības rakstu saņēma par profesionālu, atbildīgu un godprātīgu darbu uzņēmumā SIA "SENDA Dz" un rūpēm par mazo balveniešu pareizu uzturu.

Priecē dziedātāji. Viesmākslinieku duets leva Sutugova un Jānis Moisejs izcilniekus ne tikai iepriecināja ar skaistām dziesmām, bet arī aicināja būt aktīviem. Piemēram, iemācīties dažādus aplausu veidus.

Uldis Sprudzāns. "Laiks restartam, lai dzīvot būtu interesanti," par Uldi rakstījām 28.jūnija laikrakstā. Viņš Atzinības rakstu saņēma par ilggadēju un profesionālu darbu Balvu novada pašvaldības aģentūrā "San-Tex" un nozīmīgu ieguldījumu Balvu pilsētvides veidošanā, labiekārtošanā un attīstībā.

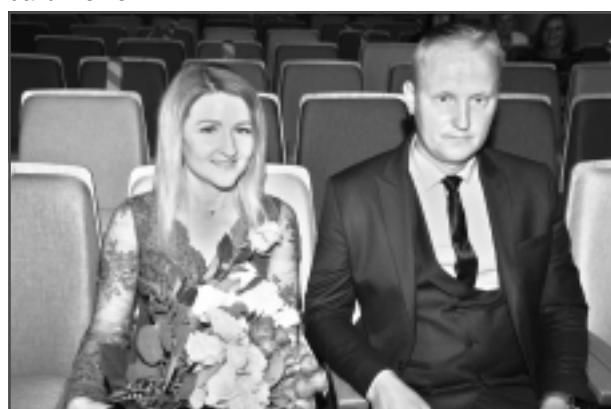
Dominiks Svarinskis. Svinīgajā pasākumā ilggadējais pedagoģs ieradās kopā ar mazmeitīnu Austru no Rīgas, kura no sirds priecājās, ka vectēvam piešķirts Atzinības raksts par mūža ieguldījumu pedagoģiskajā un vadības darbā, par augtu profesionalitāti skolas izaugsmes veicināšanā.

Pēteris Annušķāns. Interesanti, ka Pēteris Atzinības rakstu saņēma Pēterdienā. "Šodien negrēko!" pēc svīnīgā svētku mirkla viņam vēlēja Uldis Sprudzāns. Pats Pēteris atzina, ka vārdadienā viņam nekad nav bijusi iespēja pabūt koncertā. "Bija jauki," piebilda viņš. Un patiesi vārdadadienas gavīnieks gavilēja – Pēteris Atzinības rakstu saņēma par ilgstošu darbu un ieguldījumu uzņēmēdarbības attīstībā Balvu novadā.

Vija Tumiņa. Pārtikas tirdzniecības un ēdināšanas uzņēmums "Senda Dz" patiesi var lepoties ar čakliem darbiniekiem, tostarp Viju, kuru apbalvoja par profesionālu, atbildīgu un godprātīgu darbu uzņēmumā SIA "SENDA Dz" un savu zināšanu nodošanu jaunajiem darbiniekiem.

Ingus Zaharāns. Treneris vairākkārt ir saņēmis dažādus apbalvojumus. Tagad viņa īpašumā ir arī Atzinības raksts par audzēkņu izciliem panākumiem futbolā un Balvu novada atpazīstamības veicināšanu.

Ināra Kaņepe. Medicīnas darbinieci apbalvoja ar Atzinības rakstu par godprātīgu, nesavītu un profesionālu darbu medicīnas nozarē un nozīmīgu ieguldījumu Balvu novada iedzīvotāju veselības aprūpes nodrošināšanā.

Saņem apliecinājumu par videi draudzīgu praksi

“Kotiņi” - gada lauksaimnieks Baltijas jūras reģionā

Foto: Z. Logina

Apbalvojums saņems. Konkursa “Gada lauksaimnieks Baltijas jūras reģionā 2020/2021” uzvarētāja gods zemnieku saimniecības “Kotiņi” saimniekam Aldim Ločmelim. Tā lēmusi žūrija, kuras locekļi ir Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra, arī Pasaules Dabas fonda speciālisti. Balvā saimniecība saņema 1000 eiro.

2.jūlijā zemnieku saimniecībā “Kotiņi” saimniekam Aldim Ločmelim svinigi pasniedza konkursa “Gada lauksaimnieks Baltijas jūras reģionā 2020/2021” uzvarētāja Apliecinājumu par videi un Baltijas jūrai draudzīgu lauksaimniecības praksi.

Svinīgā ceremonija notika saimniecības “Kotiņi” pagalmā, kur pulcējās gan atbraukušie ciemiņi no Rīgas, gan saimniecības darbinieki, kā arī jaunievēlētais Balvu novada vadītājs Sergejs Maksimovs.

Iepazīstīna ar konkursa būtību

Baltijas jūras un saldūdens programmas vadītāja Pasaules Dabas fonda Magda Jentgena pastāstīja, kā notiek konkurs “Gada lauksaimnieks Baltijas jūras reģionā”. “Konkurss sācies jau pirms 10 gadiem Zviedrijā. Ideja radās tāpēc, ka Baltijas jūra palēnām aizaug ar algām, kas lielākoties nāk no barības vielām, kuras nonāk ūdeņos. Diemžel liela daļa no tām - slāpeklis un fosfors ieplūst no lauksaimniecības sektora. Lai rastu risinājumus, kā šo situāciju uzlabot, kā attīstīt labās lauksaimniecības prakses, dzima ideja par konkursu visās vienpadzīt Baltijas jūras reģiona valstīs. Katrā valstī vispirms izvirza vienu nacionālo uzvarētāju, un tad visi satiekas kādā valstī, lai nominētu vienu uzvarētāju. Tā pagājušajā gadā un šogad Latvijā esam izvēlējušies Alda Ločmeļa zemnieku saimniecību “Kotiņi”, ar konkursa norisi iepazīstināja Magda Jentgena.

Saimniekam plašs redzējums

Pasaules Dabas fonda direktors Jānis Rozītis piebilda, ka ir arī viens no šī konkursa žūrijas locekļiem. “Mēs esam saimniecībā, kur ir Joti pārdomāta zemes resursu izmantošana. Saimnieks ar savu stratēģisko redzējumu iet pa priekšu starptautiskām un nacionālām resursu pārvaldības politikām. Mēs praksē redzam, kā saimniecība attīstās - efektivitāte, gudra resursu izmantošana, telpiski īsas rašošanas kēdes, pievienotā vērtība, bezatlikumu tehnoloģijas, jaunas tehnoloģijas ar iespējami mazu ietekmi uz vidi un cilvēkiem - tie ir atslēgas vārdi nākotnes izaicinājumiem arī lauksaimniecībā. Zemnieku saimniecība “Kotiņi” praksē redzam, kas ir bioekonomika, kā saimniecība strādā ar rūpēm par sociāliem jautājumiem. Saimniekam ir plašās redzējums lauku attīstību kopumā ne tikai savā saimniecībā. Aldis ir pozitīvi un gudri domājošs cilvēks ar plašu vērtību skalu,” uzsvēra Jānis Rozītis, pasniedzot Apliecinājumu. Arī “Kotiņi” komandas vārdā, dodot dāvanu - greznu torti ar lielu plāvu ziedu pušķi, saimniekam labus vārdus un vēlējumus teica Rolands Keišs: “Prieks, ka mēs varam būt tik gudra un tālredzīga saimnieka, kā Aldis, komanda!”

Skatīties uz lietām no jauna skatpunkta

Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra direktors Kaspars Žūriņš neslēpa, ka viss jaunais ir labi norakts vecais: “Tas, kas ir vajadzigs, ir cilvēks, kurš to saprot un visu virza, kurš nebeidz un nebeidz meklēt, skatās uz lietām no jauna un no cita griezuma. Jāmeklē inovācijas lauksaimniecībā. ļoti bieži to meklēšana ir pagātnes ieradumu, prakšu un zināšanu kopumu pārskatīšana jaunā gaismā, ieviešana un nešana tālāk. Inovāciju īsti iemācīt nevar, tas ir tāds iekšējs dvēseles stāvoklis - meklēt kaut ko, turpināt meklēt, interesēties, dalīties un veidot apkārt vidi, kurā ir patīkami dzīvot. Aldis ir saimnieks, kurš tiešām vēlas un grib dalīties savās zināšanās ar citiem. To mēs ievērojām pirms divām dienām kopā ar konsultantiem un agronomiem. Izveidojās laba sadarbība ar konsultāciju dienestu, tāpēc ceru, ka mums būs iespēja braukt šeit un mācīties uz vietas. Izrādās, universitātes ir nogulējušas šo brīdi, jo neko daudz nevar iemācīt bioloģiskajiem ražotājiem, piemēram, par pesticīdu samazinājumu līdz 50%, pupām, zirņiem un citas lietas. Tāpēc šādi saimnieki kā Aldis ir zelta vērtē. Viņi ir tie, kuri iet uz priekšu un dalās ar šim zināšanām, dodot iespēju citiem sekot līdz. Paldies!”

Visam jābūt balansā, un Aldis to prot

Balvu novada pašvaldības vārdā “Kotiņi” saimnieku sveica arī Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs, sakot, ka pievienojas un piekrīt ikvienam iepriekšējo runātāju vārdam. “Šeit ir veiksmīgs piemērs kā efektīvi apsaimnieko lielas platības. Visam jābūt balansā, un Aldis to spēj atrast. Mēs lepojamies ar tevi un tavu vērienīgo domāšanas veidu,” teica novada vadītājs, pasniedzot dāvanā koku kā simbolu par zaļu saimniekošanu.

Zemkopības ministrijas pārstāvē Ineta Jēkabsone pauða prieku, ka saimniecībā strādā ar videi draudzīgām tehnoloģijām: ““Kotiņi” ir viena no lielākajām sēklaudzēšanas saimniecībām Latvijā, kuri vieni no pirmajiem ieviesa pasaules līmena sēklu rašošanas, šķirošanas un attīrišanas iekārtas. Viņi iesteno stratēģiju no lauka līdz galdam. Eiropas mērķis ir samazināt augu aizsardzības līdzekļu lietošanu uz pusī, samazināt mēslošanas līdzekļu lietošanu, strādāt ar barības vielu efektīvu izmantošanu. Tas viiss šeit notiek, un mēs esam priešīgi par šādām saimniecībām. Kaut tādas būtu vairāk!”

Dabūt barību no savas zemītes

Saņemot balvu, Aldis Ločmelis smēja, ka laikam beidzot būtu jānošķir hobijs no biznesa: “Es negribētu ar mašīnām no ārzemēm vest uz šejieni kaļķi un minerālmēslus. Labāk, gudri saimniekojot, dabūt to barību augiem no savas zemes. Pirms daudziem gadiem mūsu laukus varēja pazīt, jo līdz

Foto: Z. Logina

Auzu un zirņu laukā. Aldis Ločmelis ciemiņus ved skatīt lauku, kur kopā aug zirņi un auzas. Pa ceļam redzam, ka laukos jau kuļ zālājus, īpašu sarkanā āboliņa šķirni, noskaidrojam, ka pavisam drīz sāks gatavot augsnī ziemas sējai. Lauka vidū Aldis gari un plaši atklāja, kāds ir un kāpēc ir tieši tāds sējas virzīns, kā apstrādāta augsnē, kā zirņi sadzīvo ar auzām un daudzas citas interesantas atziņas.

grāvja un ceļa malai bija gaiša josla, kur neauga nekas. Parēķinājām, ka zaudējām nezēlīgi daudz, ka no lauka malām nav ko novākt, bet lauka vidū labība sakrita no lielāka minerālmēslu daudzuma. Skatījāmies tālāk - izrādījās lētāk un ar vienkāršāku atvešanu ir mēslošana šķidrā veidā. Tā panācām, ka visa lauka platumā ir raža un slāpeklja mēslojums, fosfors un kālijs nav iesviests grāvī. Prieks, ka mani atbalsta kolektīvs, lai kādas trakas idejas realizētu, - māsa Ināra Matisāne kā lietvede, arī sēklkopības agronome Sanita Bašķere, kura apskries tos vairāk nekā 2900 hektārus, kas tagad ir sēklu lauki, gan Rolands, kurš bužina cilvēkus, lai arī citi redzētu, ko mēs darām. Lai arī produkts, ko mēs piedāvājam, ir kvalitatīvs, bez reklāmas nevarām iztikt, - to dara Rolands. Vēl mums ir izcisls mehāniķis Olegs Maksimovs un katrs, kurš šeit strādā.”

Lappusi sagatavoja Z. Logina

Absolvē Latvijas Mākslas akadēmiju

Scenogrāfam jābūt radošam un daudz jādomā

Zinaida Logina

Ar ANDRI KAĀININU tiekos Jāņu svētku brīvdienās Balvu ezermalā, kur netālu viņa ģimenei ir dārziņš. 22.jūnijā Andris absolvēja Latvijas Mākslas akadēmiju, iegūstot bakalaura grādu mākslā scenogrāfijā. Kāpēc šāda profesijas izvēle un kāds bija ceļš uz to?

Viss sākās ar mākslas skolu un teātri

Andris Kalījins ir balvenietis, šeit absolvējis Balvu Valsts ģimnāziju, arī Balvu Mākslas skolu. Viņš smej, ka ceļu uz Mākslas skolu atradis pats, neviens nemudināts. Šeit satiktie pedagoģi un iegūtās zināšanas bija kā pamats, uz kā būvēt un radīt citas idejas turpmākajā dzīvē.

"Vidusskolas laikā Balvos darbojos Glezenošanas studijā pie Olgas Rečes, kas bija arī mana Balvu Mākslas skolas skolotāja. Šī neobligātā, bet tomēr regulārā glezenošanas pieredze man noteikti ļāva noticeit saviem spēkiem arī vizuālajā mākslā," atklāj Andris. Arī Balvu Tautas teātrī pie režisores Vairas Resnes viņš sācis darboties jau 5. klasē, un turpinājis līdz vidusskolas absolvēšanai. "Nē, pat vēl mazliet ilgāk, jo izrādi par Niskavuori saimnieci spēlēt braucu arī no Rīgas," atceras Andris. "Tobrīd es mācījos Balvu pamatskolā, televīzijā skatījos "Likteņa līdumniekus", vēroju filmā notiekošo, pārdzīvoju. Kā jau visi bērni, arī es mājās uzspēlēju teātri. Tad mammai palūdzu, lai mani aizved pie pazīšanas Inas un tad uz Vairas teātri. Tas bija 5.klasē," atceras Andris. Vēlāk viņš saprata, kas bija šī teātra pievilkšanas spēks - režisore Vaira Resne bija mācījusies ne tikai Krievijā, bet pie pasaulei pazīstāmā teātra režisora Anatolija Vasiļjeva. Tieši tajā laikā, kad Vaira bija izgājusi kursus pie šī slavenā režisora un uz Balviem atvedusi izrāžu ierakstus, grāmatas, vingrinājumus un metodes, Andris sāka apzināti iepazīt un izprast teātra mākslu arvien dziļāk. "Kad režisore jautāja, kādu lugu gribam iestudēt, mēs studijā atbildējām, ka gribam ko neparastu. Un režisore mūs atbalstīja, iesakot spēcīgu mūsdienu krievu dramaturga Aleksandra Obrazcova darbu "Princis. Dāņu". Taču mana pirmā loma bija laupītājs izrādē "Sniega karaliene", secina Andris. Viņš smej, ka izrādē vajadzējis veikt garu skrējenu uz skatuves, ko negribējis darīt, pat domājis, kā notīties. Taču pirms uztraukums tīcis pievarēts un pieņemtais lēmums par palikšanu vairs nemainījies.

Gribēja kļūt svētku režisors

Balvu Valsts ģimnāzijā bija sarikojumu vadīšanas un skatuves runas pulcīšķ, kuru vadīja kultūras darbiniece Ilga Oplucāne. Iedvesmojies no viņas, Andris izlēma - kļūšu svētku režisors. "Mums skolas laikā ar Kristīni Erciku patika vadīt pasākumus, mācījāmies dzejoļus un svētku reizēs runājām. Ilga apmeklēja izstādes un teātra izrādes Rīgā. Atbraukusi mums par tām aizrautīgi stāstīja. Tā es iestājos Kultūras koledžā svētku režisoros, kur bija gan svētku režija, gan deva zināšanas par teātra nozari. Tad es sapratu, ka teātris mani interesē vairāk, un jau 2.kursā pārgāju uz citu nodaujū - studēju kultūras menedžmentu ar specializāciju teātra režijā. Mācījos rakstīt projektus, organizēt izstādes, izrādes un daudz ko citu. Man patika. Vēl mācoties, kādu laiku pastrādāju - gāju praksē "Zirgu pastā", kas ir Latvijas

Kultūras akadēmijas Teātra māja. Tur darbojās daudzi studenti, kuriem vajadzēja palīdzēt ar menedžmentu. Kādā mirkli jau pēc šīs kultūras iestādes absolvēšanas nāca atskārsme, ka menedžments nav īsti mans lauciņš, jo es neesmu tik komunikabls, kādam šajā jomā vajadzēja būt. Lai arī mākslas vārdā, tomēr uzstājīgi zvanīt svešiem cilvēkiem un kaut ko lūgt - nē, tas nebija mans," pastāsta Andris.

Strādā Smilē muzejā

Domas mainījās un jaunietis sāka apsvērt iespēju Latvijas Kultūras akadēmijā iestāties režisорos. Taču tur studentus uzņēma reizi četros gados, un līdz tam vajadzēja gaidīt vēl divus gadus. Viņš zināja, ka uz režisoriem ir liels konkursss un stingri uzņemšanas noteikumi, tomēr sāka gatavoties. Strādāja Eduarda Smilē muzejā par administratoru un mācījās. Mācījās ar domu par iestājeksmēniem. "Izturēju trīs kārtas, bet ceturtajā netiku. Bijā šoks, jo biju ļoti nopietri gatavojies. Tobrīd nebija augstskolas, kuras vēl pieņemtu dokumentus, izņemot Latvijas Mākslas akadēmiju. Devos turp. Mani un četrus topošos draugus uzņēma, lai arī nebija mākslas izglītības viņu izpratnē, jo parastās mākslas skolas neskaitījās. Kaut gan, absolvējot Balvu Mākslas skolu, diplomdarbā es gatavoju tieši scenogrāfiju Vairas izrādei. Sakritība vai likumsakarība?" pārdomās dalās Andris.

Kā attēlot jūru uz skatuves?

Akadēmijā Andrim paveicās ar kursabiedriem, jo visi nāca no teātra, nevis vizuālās mākslas vides, kā tas ir parasti. "Pirmajā gadā mums paveicās - pasniedzējās vēl bija Eiropā atzīts scenogrāfs Andris Freibergs, kuram speciāli veltīja balvu un pasniedza Prāgā. Viņš bija ļoti zinošs, stingrs un prasīgs, - ieguvu daudz zināšanu tieši par scenogrāfiju," prieku pauž Andris. Aizvadītā gada sākumā, sadarbojoties ar Mākslas vēstures un teorijas studentiem, Andris iekārtoja izstādi "(ne)Mākslinieka stāsts", kura izpelnījās daudz labu un cildinošu vārdu. Par scenogrāfa darba specifiku Andris runā kādā akadēmijas studentes Ievas intervijā: "Pirmajā kursā ar scenogrāfiskiem līdzekļiem, telpiski jāattēlo kaut kas netverams, kaut kas, ko nevar uzzīmēt un vienkāršoti attēlot, piemēram, caurvējš vai jūra uz skatuves. Mums padziļināti tiek mācīta tieši teātra scenogrāfija. Un tā ir ļoti ietilpīga vizuāla māksla: tā sevī apvieno skatuves iekārtojumu, kostīmus, arī gaismu un reizēm skaņu. Apgūstot šo jomu, vari strādāt arī ar citu disciplīnu scenogrāfijām, piemēram, kino vai izstāžu scenogrāfijām."

Nodibina mākslinieku apvienību

Viņš kopā ar trim kursabiedriem nodibināja savu mākslinieku apvienību "4K". Apvienība jau veidojusi vairākas izstādes – "Pasaules gals" Kalnciema kvartāla galerijā un "45,5 m²" Cēsu zinātnes un mākslas centrā "Brūzis", arī izstādi "Īpašās vajadzības", par kuru Andris saka: "Viriešiem centrālā loma teātrī ir kaut kas vēsturiski izveidojies, tādēļ mēs šo izstādi veidojam ar domu par reālās situācijas atspoguļojumu. Šodien svarīgi saprast, ka mums ir pienādas tiesības, mums ir pienāda izglītība, un nodarboties ar teātri sievieteit nav nekāda īpaša vajadzība, tā ir normāla radoša vajadzība." Jaunais scenogrāfs neslēpj, ka arī šeit ļoti svarīga ir sadarbība ar citiem, sapratne

Andris Kalījins Pašportrets

audekls, ella,
2019

Foto - no personīgā arīvā

Andris Kalījins pie savas gleznas "Pašportrets". Tā bija izstādīta izstāžu zālē "Arsenāls" izstādē "Academia". ("Pašportrets", 2x3 m, audekls, ella, 2019).

un kopīgs redzējums pat tad, ja apvienībā, sanākot kopā četriem cilvēkiem un parādot savus darbus, tie ir radoši savā dažādībā un izpildījumā. Pēc akadēmijas absolvēšanas, kur jauns cilvēks jūtas kā ģimenē, kur viens par otru izrāda interesi, kur visus interesē māksla, iestājas pārdomu brīdis - kā tālāk? Savu izveidot mākslinieku apvienību "4K" jaunieši saglabās un turpinās darboties - tā nolēmuši visi. "Turpināsim rīkot izstādes, darbosimies un plānosim jaunas idejas," sola Andris Kalījins.

Glezno savam priekam un izliek darbus izstādēs

Mākslas akadēmijā, lai ko arī studētu, ir jāmācās arī glezenošana un zimēšana. "Man bija ļoti labi pasniedzēji - Ieva Iltnere un Vija Zarina. Mums nevajadzēja gleznot puķes ar vāzēm un citas klusās dabas, bet ļāva izpausties radoši. Mākslas akadēmijai bija 100 gadu jubileja, un šim notikumam par godu akadēmija rīkoja izstādi "Arsenālā", kur bija iespēja piedalīties ar trīs darbiem. Uz izstāžu zāles sienas es varēju izveidot savu vārdu un uzvārdu lieliem burtiem - ANDRIS KAĀININS, ko es arī izdarīju. Man, tobrīd vēl LMA studentam, bija iespēja izstādīt darbus izstāžu zālē "Arsenāls" un es, protams, neatturējos no iespējas ar darbu uzdot jautājumu - cik lielā mērā mākslas darba vērtību nosaka tā autora vārds un uzvārds, pieņemot, ka augstākā šīs lielās gleznas vērtība ir tieši mana autorība," atklāj jaunais mākslinieks. Arī citā darbā, kurš skatāms Balvu Novada muzejā, ir Andra glezna, kur uz krāsu fona redzams tikai Latvijas telefona kods +371..., bet darba nosaukums ir "Mātes portrets". Pie šīs gleznas apstājās un pārdomās mīkli pavadija arī profesors, gleznotājs Osvalds Zvejsalnieks, ļaujot nojaust, ka darbā iekodētās emocijas vienaldzigu neatstāj arī mākslas pazinēju. "Man gribas, lai skatītājs aizdomājas, lai kaut kas notiek viņa galvā, saslēdzas sajūtas, emocijas. Pagājušajā gadā vecas rūpīnās teritorijā bija mākslinieku izstāde par tēmu "Kur es esmu?" Es sajutu, ka esmu latvietis, dzīvoju Latvijā, un mani kaut kādā ziņā atšķir arī šis valsts telefona kods. Kāpēc to neparādīt savā gleznā? Patīk atsaukties uz vecmeistariem, klasiku, tradīcijām. Man bija gleznu sērija ar vienādiem cipariem +371..., bet gaišbrūnās krāsās. Vienā bija jauna viršeša portrets, otrā attēlota māksliniece Monika Pormale un mātes portrets, kā arī dubultportrets "Klāvs un Mārcis", par kuru bija recenzija elitārajā žurnālā "Rīgas laiks". Jutos pagodināts," atklāj Andris. Lūk, kā šo

darbu izjutis Raimonds Ķirkis: "Andra Kalījina diptihs "Klāvs un Mārcis" izstādē bija aplūkojams plašākā sērijā līdzās citu cilvēku portretiem. Visi kā viens rozā audekli ar Latvijas telefona kodu +371 izcēlās kā lūdzošs sauciens pēc tuvības, kad to spēj nodrošināt vienīgi attālināti sakari. Lai gan ieilguši postmodernu ironiju joprojām elpojam kā gaisu – bez mērķtiecīgas piepūles –, šajā Kalījina sērijā tā atklājas ne tikai kā formāls paņēmiens, ar kuru cilvēku portretus veido kā standartizētus komunikāciju alkstošu subjektu variantus, bet jau pašsaprotams, tikpat kā nesamākslots izteiksmes līdzeklis, kad runa neizbēgami nonāk pie jūtām; ironija vairs neizpaužas kā kritika, tā šajā sērijā pati kļūst par dabisku cilvēka afektu. Uzlūkojot diptihi "Klāvs un Mārcis", neviļus sev jautāju, kad pēdējo reizi esmu jūtu uzplūdā kādam zvanījis, lai noskaidrotu attiecības, izklāstītu visu, kas uz sirds."

Plānus izjaucu pandēmija

Pagājušajā gadā pirms pandēmijas sākuma 13.martā Andris ieradās pirmizrādes ballītē - Latvijas Nacionālais teātrs bija iestudējis izrādi "Lepnumi un aizspriedumi" ar viņa scenogrāfiju. "Cilvēki to neredzēja - sākās pandēmija. Tomēr teātra cilvēki, kā vien varēja, turpināja iestudēt izrādes. Šajā laikā scenogrāfiju un kostīmus veidoju arī Valmieras teātra Māras Zālites izrādē "Dzīvais ūdens", kā arī Nacionālajā teātrī izrādē "Persona", pēc zviedru režisora Ingmara Bergmana filmas scenārija. Varbūt šobrīd skatītāji tās varēs noskatīties," cerīgi bilst Andris. Viņš atklāj, cik radoši var darboties, kad izrādes atribūtus var gatavot tam speciāli domātos cehos, kur tavu ideju realizē citi. Tur ir metinātāji, galdnieki, krāsotāji, šuvēji...

Svarīga sadarbība ar komandu

Andris lasa lugu un kaut kas viņu tajā uzrunā. Iedvesmo pat pavisam nemanāmi sikumi, un no kāda maza punkta var sākt ideju virpināt tālāk, apaudzēt to. "Galvenais, lai tam notic režisors. Kad makets nodots teātrim, vairs neko mainīt nevar. Esmu minimālists, kuram vairāk patik gandrīz tukša skatuve un teiksmi, divas operāciju lampas, kā tas ir izrādē "Persona". Varbūt tāpēc, ka lugas lasu vairāk ar prātu, neesmu pārāk emocionāls. Emocijas saņemu mūzikā. Diplomdarbu gatavoju pusgadu, tā bija scenogrāfija baletam "Gulbju ezers". Tur ir sižets, bet nav sarunu, teksta tiešā izpratnē. Ir tikai sajūtu mūzikā, un tāpēc iztēlē, fantāzijās jājaujas kaut kam neracionālam un emocionālam. Kā to padarīt redzamu citiem?" jautā Andris.

Nešķiro klientus

Uzņēmēji parāda savu nostāju

Sanita Karavočika

Platformā www.atvertsvisiem.lv publicēta karte ar pakalpojumu sniedzējiem, kuri publiski atzinuši, ka nešķiro klientus vakcinētajos un nevakcinētajos, dodot cilvēkam vienādas tiesības. No mūspuses uzņēmumiem tajā atzīmēti veikali "LED" un "Balvu logi un durvis". Šādu nostāju atbalsta arī picērija "Zebra".

Picērijas "Zebra" īpašniece Kristīne Ločmele atzīst, - sākoties pandēmijai, kļuva skaidrs, ka bez vakcinācijas strādāt būs sarežģīti. Būdama uzņēmuma īpašniece, viņa nolēma šo jautājumu pārrunāt ar kolektīvu un noskaidroja, ka 80% darbinieku vakcinācijai nav gatavi. "Arī es laikam nebūšu tas cilvēks, kurš rādis piemēru, jo pašai ir veselības problēmas. Tieši tādēļ nevakcinējos un saprotu, ka nevaru to prasīt no saviem padotajiem. Katram ir savi iemesli, kāpēc to darīt vai nē - vienalga, tā ir dezinformācija, veselības stāvoklis vai pārliecība. Tādēļ ar kolektīvu vienojāmies - ja 100% viss kolektīvs nav 'par', tad to nedarīsim. Nepieprasīsim vakcinēšanos ne no darbiniekiem, ne klientiem," atklāj K.Ločmele. Turklat arī likumdošana neļauj apkalpot klientus telpās, ja paši darbinieki nav vakcinējušies.

Nav gatava cīņu sākt no jauna

Uzņēmēja uzsver, - nēmot vērā, kas notiek dotajā brīdi, kad ikdienā jākarot ar klientiem par maskām un normatīvo aktu ievērošanu, viņa nav gatava cīņu sākt no jauna. "Diemžēl klienti atsakās ievērot mājsaimniecību principu, nēsāt aizsargmaskas, lamā mūs pie kases, kā vien var. Taču, mīlie klienti, atcerieties, ka ne mēs šos noteikumus esam izdomājušas. Katru dienu jāklausās pārmetumi un rupji vārdi. Gribētos, lai jūs esat līdzcietīgi un iecietīgi. Mēs katrs darām savu darbu, tādēļ nevēlamies nodarboties ar policijas funkcijām un skaidrojošo darbu," uzsver uzņēmēja. Viņa stāsta, ka Līgo svētkos pilsētā bija daudz iebraucēju, no kuriem lielākā daļa atteicās ievērot jebkādus noteikumus, jo ir vakcinēti. "Diemžēl sabiedrība līdz galam pati nesaprokt, kas notiek. Tas, kurš ir vakcinēts, nezina noteikumus. Viņš tikai rāda sertifikātu, bet nesaprokt savu atbildību. Šī cilvēka pārliecība ir, ka vakcinācija nozīmē pilnīgu brīvību. Bet tā nebūt nav, jo ir ļoti daudz aspektu jeb ierobežojumu. Jebkurā gadījumā, ja pie mums picērija ienāk vakcinētais un nevakcinētais, tāpat jāievēro distance, jālieto aizsargmaskas un jānodrošina daudzi citi noteikumi," teic K.Ločmele.

Pārāk maz objektīvas un skaidrojošas informācijas

Pēdējā laikā valdība īsteno masveida spiediena politiku, lai vakcinētos pēc iespējas vairāk Latvijas iedzīvotāju, taču, Kristīnesprāt, tas nav pareizi. "Zebras" īpašniece secina, - ja viņai jau šobrīd ir veselības problēmas, tad, saņemot vakcīnu, neviens par veselības stāvokli tālāk atbildību nenes. "Ja man jau ir problēmas ar trombiem un vakcīnas dēļ pastāv kaut mazākā varbūtība, ka šīs problēmas var palikt vēl lielākas, tad, saņemot vakcīnu, pati būsu vainīga, ja kaut kas notiks. Neesmu pret vakcināciju, taču vēlētos vairāk informācijas un faktu, kas balstītu uz zinātniskiem pamatojumiem," apliecinā uzņēmuma īpašniece.

Kristīne Ločmele pamanījusi, ka pēdējā laikā portālā "Facebook" aizvien vairāk parādās uzņēmēju ieraksti, kuri publiski atzīst, ka gatavi strādāt, nedalot cilvēkus vakcinētajos un nevakcinētajos. Šo faktu viņa vērtē ļoti atzinīgi un cer, ka ar laiku valdība varbūt ieklausīsies tautas balsi. "Ievērojam visus noteikumus, ko prasa. Viss tiek dezinficēts tik ļoti, ka vairāk nav kur. Ar Covid-19 vīrusu mums jāsadzīvo un diemžēl izskatās, ka arī vakcinācija neizglābs no pandēmijas. Tai pat laikā man ļoti patīk, ka uzņēmējiem ir savs viedoklis. Vai mūs sadzīdēs, vai ar to kaut ko panāksim, tas ir cits stāsts. Svarīgi, ka nejūtos viena pret visu pasauli," atzīst "Zebras" īpašniece.

Uzņēmēja bēdājas, ka līdzšinējā valdības politika diemžēl nav nesusi gaidīto rezultātu. "Skumji, ka visu šo laiku esmu cītīgi ievērojuši aizliegumu pulcēties, mājsēdes un naktssēdes, bet pēc pusotra gada joprojām neesam nekur nonākuši. Situācija faktiski nav mainījusies. Arī sabiedrībā aizvien vairāk jūtama šķelšanās starp vakcinētajiem un nevakcinētajiem. Pašai nesen bija gadījums veikalā, kad nejauši izraisījās diskusija starp mani un pircēju, kur bija vakcinējies. Un tad bija jāklausās, - tādu dēļ, kā jūs....," atklāj uzņēmēja. Viņa atzīst, ka pusotra gada laikā, kopš pār pasaulli valda Covid-19 pandēmija, morāla spriedze pieaugusi tiktāl, ka cilvēki jūtas fiziski un morāli noguruši. "Reizēm šķiet, ka vadzis lūzīs. Klienti nāk, bet viņi ir tik neiecietīgi - atzīs, ka nav dienas, kad kāda no darbiniečem noliktavā neraud. Gribētos kaut mazumiņu milestības un iecietības pret mums no saviem klientiem. Tad mums būtu vieglāk strādāt," teic K.Ločmele.

Tas iespējams tikai Latvijā

"Saprotam gan vakcinētos, gan nevakcinētos. Daudzi vakcinējas brīvprātīgi, daudzi piespiedu kārtā, bet mums tas ir

Foto - Z. Logina

Picērija "Zebra" apmeklētāji apmierināti. Aizvadītajās brīvdienās šeit bija daudz klientu, un viens no iemesliem - šeit tos nešķiro vakcinētajos un nevakcinētajos. Arī uzrunātie Mairita un Viktors atzīna, ka jūtas patīkami, ka ir vismaz viena vieta, kur var droši atnākt un tevi nedzīs ārā. "Neesam vakcinēti, tāpēc viss mums ir liegs - koncerti, sporta zāles, ko apmeklējām pirms tam. Tas ir cieņu aizskaroši," uzskata picērijas apmeklētāji.

vienalga," teic uzņēmuma "LED 4GIK" īpašnieks Gatis Ikaunieks. Viņš uzsver, - negribu dalīt cilvēkus labajos un sluktajos: "Kas negrib, tas negrib. Kurš traucās pēc tās *indes*, lai to dara - nevar aizliegt." Uzņēmējs atzīst, ka tagad bez vakcinēšanās diemžēl nevar ne paceļot, ne apmeklēt koncertus. "Personīgi pats negribu vakcinēties, jo ir aizdomas, ka vakcīnā ir pārāk daudz ķīmijas. Turklat nevar zināt, kas ar vakcinētajiem cilvēkiem notiks pēc gada un diviem," teic G.Ikaunieks. Viņš neizprot valdības rīcību, kas it kā definējusi, ka vakcinācijas process Latvijā ir brīvprātīgs, tai pat laikā valstsvīri dara visu, lai vakcinēšanās notiktu brīvprātīgi piespiedu kārtā. "Diemžēl valdības lēmumos nav nekādas loģikas – trakāk, kā pie mums, vairs nav iespējams. Lietuviešiem un igauniem nekas tāds nenotiek, bet latviešiem vienmēr vajag ar kaut ko izcelties, un ne jau ar to labāko. Kādreiz televīzijā bija raidījums "Iespējams tikai Krievija", tagad jāsaka "Iespējams tikai Latvija", secina uzņēmējs. Viņš novērojis, ka Balvos cilvēku šķelšanos vakcinētajos un nevakcinētajos vēl tik ļoti neizjūt, jo pie mums cilvēki saprotšāki, bet, palasot diskusijas portālā "Facebook", jau parādās asāka domu apmaiņa.

Gūst jaunas zināšanas un pieredzi

Svarīgi cilvēkiem palīdzēt grūtās dzīves situācijās

Zinaida Logina

Pasākumā "Eiropas pilsētas diskriminācijas novēršanai, migrantu un mazākumtautību grupu stigmatizācijas mazināšanai Eiropā", kurš tiešsaistē no 28. līdz 30.jūnijam norisinājās Carnikavā, piedalījās vairāki mūspuses cilvēki, lai gūtu jaunas zināšanas un pieredzi.

Pasākumā lektori runāja par dažādām tēmām, piemēram, "Migranti un bēgļi - pārmaiņu aģenti daudzveidīgi sabiedrībai", "Dažādības vadības anatomija - potenciāls uzņemt jaunpienācējus sabiedrībā", "Zināšanu un sadarbības spēks - tīkls "Dialoga platforma", "ledzīvotāju līdzdalība vietējā pašvaldībā, sadarbības tīklu veidošana ar vietējām pašvaldībām" un citām tēmām.

"Martas" centra vadītāja Iluta Lāce pastāstīja, kā rikoties sadarbībā ar vietējām pašvaldībām minoritāšu/migrantu sieviešu iekļaušanas jomā, novēršot diskrimināciju. Centrs "Marta" ir vienīgā sieviešu tiesību aizstāvības organizācija Latvijā, kur sniedz profesionālus sociālos, juridiskos, psiholoģiskos pakalpojumus vardarbībā un cilvēku tirdzniecībā cietušām pieaugušām personām, nodrošina palīdzību sievietēm un viņu bērniem, kuri atrodas ievainojamās dzīves situācijās.

No varmākām var pat paslēpt

"Svarīgi palīdzēt cilvēkiem, lai viņi klūtu pašapzinīgāki, emocionāli noturīgāki un labāk izprastu sevi. Palīdzam arī

personām, kuras nāk no citām valstīm. Ne vienmēr vardarbībā cietušās personas atpazīst policija vai citas iestādes, kuru redzesloķā persona nonāk. Mēs sadarbojamies ar patvērumu "Drošā māja". Vardarbībā cietušos mēs varam pat paslēpt - tas ir anonīms patvērumums. Ir atbalsta grupas cietušām sievietēm. Katru gadu no visām cietušām personām, kuras pie mums vēršas, apmēram 15 cilvēki ir cietuši no cilvēku tirdzniecības, un lielākoties tās ir pieaugušas personas," skaidroja Iluta Lāce. Viņa pastāstīja, ka lielākoties tās ir sievietes un ir arī bērni. Jau kopš 2006.gada pieejams arī valsts atbalsts cilvēktirdzniecībā cietušām personām. Šī programma cietušajiem ļauj sniegt atbalstu sešus mēnešus, piemeklējot un pielāgojot katram individuālu atbalstu, tomēr daudzi pakalpojumi šajā programmā nav iekļauti, piemēram, tulks, medicīnas izdevumi. Centra vadītāja atklāja, ka reizēm saziņai ar migrantiem izmanto pat zīmēšanas metodi, jo valodas barjera traucē saziņai. Tas ir ilgstošs darbs, jo seši mēneši ir īss laiks, tāpēc svarīga sadarbība ar pašvaldībām. "Mums ir daudz izglītojošu pasākumu, un situācija pakāpeniski uzlabojas. Savukārt vardarbībā cietušām personām palīdzība no valsts resursiem ir tikai kopš 2015.gada, un arī šeit viss nepieciešamais atbalsts netiek segts. Tomēr tas ir būtiski, svarīgi, ka valsts atzinusi vardarbības problēmas ģimenēs," atzīna lektore. Viņa dalījās ar pieredzi reģionos, un mums tuvākais ir Rēzeknē, - tur šī struktūrvienība ir izveidota nesen. "Skaidrojam dažādus jautājumus, izglītojam cilvēkus, sniedzam informāciju, jo nereti cilvēki pat īsti neapzinās, kas ir vardarbība, ko darīt konkrētās situācijās un kur vērsties pēc palīdzības. No

novembra centrā Rēzeknē jau vērsušies 23 cilvēki un saņēmuši palīdzību, starp tiem ir arī sievietes migrantes. Laba sadarbība izveidojusies ar Latvijas Sarkano Krustu, Rēzeknes Sociālo dienestu un citām organizācijām, lai nodrošinātu kvalitatīvu palīdzību arī šajā reģionā," pastāstīja Iluta Lāce. Labās prakses tiek apgūtas arī ārpus Latvijas.

Jautājumi ir maz diskutēti un analizēti

Esot atvālinājumā, trīs dienas seminārā pavadija arī Balvu Valsts ģimnāzijas direktore Inese Paidere: "Pasākumā, pirmkārt, ieguvu zināšanas par procesiem, kuri mūsu novadā līdz šim maz diskutēti un analizēti. Pasaule mainās un mums jābūt zinošiem, kādos virzienos tas notiek. Izglītības iestādes ļoti lielā mērā var veicināt iecietības un tolerances jautājumu apguvi, un skolēni jau tagad ir daudz iecietīgāki pret minoritātēm, taču caur skolēniem citādāka izpratne ienāk arī ģimenēs, līdz ar ko pamazām mainās sabiedrība, tā kļūst atvērtāka.

Otrkārt, šādi semināri ļauj iepazīt partnerus dažādās pasaules valstīs, izstrādāt kopīgas iniciatīvas un realizēt projektus. Mūsu skolā ir izveidota darboties grīboša skolotāju grupa, lai realizētu projektus, taču iniciatīva tos rakstīt, meklēt sadarbības partnerus un izstrādāt kopīgas stratēģijas, joprojām ir direktore kompetence. Treškārt, man arī vasarā un atvālinājumā šķiet svarīgi nodarbināt visas četras dimensijas: fizisko, garīgo, mentālo un sirds, un šādi semināri liek darboties mentālajai dimensijai, jo uzskatu, ka visam dzīvē, arī esot atvālinājumā, jābūt līdzsvarā!"

Aktuāli

Atviegloti noteikumi laulību ceremonijām

No 2021.gada 15.jūnija laulību ceremonijās gan dzimtsarakstu nodalās, gan baznīcās var piedalīties lielāks personu skaits, ja tās ir vakcinējušās pret Covid-19, pārslimojušās Covid-19 infekciju vai uzrādijušās negatīvu Covid-19 testu.

Laulības reģistrācijas kārtība, ja visas klātesošās personas (tai skaitā bērni no 12 gadu vecuma), ir vakcinētas pret Covid-19 vai pārslimojušās Covid-19 infekciju:

- * nav ierobežots personu skaits, kas var piedalīties laulību ceremonijā;
- * laulības ceremonijas laikā minētās personas var nelietot mutes un deguna aizsegus un neievērot 2 metru distanci gan iekštelpās, gan ārtelpās.

Laulības reģistrācijas kārtība, ja kāda no klātesošajām personām (tai skaitā bērns no 12 gadu vecuma), nav vakcinēta vai pārslimojuši Covid-19 infekciju, bet tai ir negatīvs Covid-19 testa rezultāts:

- * laulības ceremonijā var piedalīties ne vairāk kā 500 personas iekštelpās un ne vairāk kā 1000 personas ārtelpās;
- * visām klātesošajām personām laulības ceremonijas laikā jālieto mutes un deguna aizsegi un jāievēro 2 metru distance.

Laulības reģistrācijas kārtība, ja kāda no klātesošajām personām (tai skaitā bērns no 12 gadu vecuma), nav vakcinēta vai pārslimojuši Covid-19, kā arī tai nav veikts Covid-19 tests:

- * laulības ceremonijā var piedalīties: iekštelpās, klātesot ne vairāk kā 20 personām divu mājsaimniecību ietvaros (neieskaitot dzimtsarakstu nodalās amatpersonu vai garīdznieku); ārtelpās, klātesot ne vairāk kā 50 personām (neieskaitot dzimtsarakstu nodalās amatpersonu vai garīdznieku).
- * visām klātesošajām personām laulības ceremonijas laikā jālieto mutes un deguna aizsegi un jāievēro 2 metru distance.

Attiecībā uz bērniem līdz 12 gadu vecumam ierobežojumi šobrīd nav noteikti – tie var piedalīties laulības ceremonijā, neuzrādot vakcinācijas, pārslimošanas sertifikātu vai negatīvu testa rezultātu, taču iekļaujas noteikto personu skaitā augstāk minētajos gadījumos. Personu skaits, kas piedalās laulības ceremonijā, ir iepriekš jāsaskaņo ar dzimtsarakstu nodalās amatpersonu vai garīdznieku.

Apsveicam!

Par sievu un vīru kļūst bērzpilieši

19.jūnijā Balvu novada Dzimtsarakstu nodalā pēc 12 gadu kopdzives ‘Jā’ vārdu viens otram teica un gredzenus mijā bērzpilieši NATĀLIJA PODMOŠINA un JĀNIS SENKA (no labās). Jauno pāri dzīvē ievadija vedēji Ineta un Ainārs Mārtuži.

Pēc svinīgās ceremonijas jaunlaulātie ar vedējiem devās uz Bērzpils pagasta “Ozolsalu” mājām, kur ar saviem tuvākajiem atzīmēja šo skaisto dzīves notikumu. Jautāti par sajūtām, kļūstot par vīru un sievu, Natālija un Jānis atzina, ka nekas daudz nav mainījies, tikai juridiskais statuss, par ko liecina laulību gredzens pirkstā. “Esam priecīgi, ka beidzot spērām šo soli. Mūsu kāzu diena izdevās - noskaņojums bija labs un laikapstākļi lutināja,” teic jaunlaulātie.

Jūnijā

Reģistrēti mirušie

RUGĀJU NOVADĀ

Rugāju pagastā

Zigurds Brodiņš (1972.g.)
Valentīna Daņilova (1953.g., miruši maijā)
Ivans Daņilos (1944.g., miris maijā)
Marija Maruka (1936.g.)

VILAKAS NOVADĀ

Šķilbēnu pagastā

Jāzeps Krakops (1928.g.)

Stefānija Pundure (1920.g.)

Vilis Jeromāns (1962.g.)
Osvalds Ločmelis (1948.g.)
Leontīna Logina (1931.g.)

Vecumu pagastā

Voldemārs Kokorevičs (1959.g.)

Žīguru pagastā

Jānis Bērziņš (1953.g.)
Valentina Nikolajeva (1936.g.)

Vilakas pilsētā
Elga Fedotova (1956.g.)

BALVU NOVADĀ
Bērzpils pagastā
Jāzeps Dreimanis (1949.g.)

Bērzkalnes pagastā
Jurijs Migunovs (1945.g.)
Anatolijs Suharevs (1953.g.)

Lazdūlejas pagastā
Anna Kuļša (1965.g.)

Kubulu pagastā
Ingars Pētersons (1972.g.)

Vectilžas pagastā
Vitālijs Jermacāns (1949.g.)
Ilga Ošiņa (1932.g.)

Balvu pilsētā

Aivars Divre (1953.g.)
Vita Ivanova (1965.g.)
Valērijs Kruglovs (1950.g.)
Vladimirs Kuprins (1940.g.)
Marija Māliņa (1942.g.)
Viktors Pastars (1953.g.)
Zinaida Petrusoviča (1952.g.)
Anna Sārtaputne (1925.g.)
Austris Zalužinskis (1964.g.)
Igoris Stepanovs (1970.g.)
Jūlija Kļesoveca (1958.g.)

Komandieru maiņa Zemessardzē

Turpinās paaugstināt kaujas gatavību

Foto - A.Kirsanovs

Pēc apbalvošanas. Zemessardzes 31.kājnieku bataljons dibināts 1991.gada decembrī Balvos. 2003.gadā to apvienoja ar Alūksnes 24.kājnieku bataljonu. 2005.gada janvārī bataljonam pievienoja Aizsardzības pret masveida iznīcināšanas ieročiem rotu, bataljonu reorganizēja un pārsauca par Zemessardzes 31.Aizsardzības pret masveida iznīcināšanas ieročiem bataljonu. 2009.gada decembrī bataljona šābu no Balviem pārvietoja uz Alūksni. Kops 2018.gada janvāra bataljona atbildības teritorijā ietilpst Alūksnes, Balvu, Apes, Viļakas, Rugāju un Baltinavas novadi. Bataljona devīze ir "Savai tautai, tēvzemei un brīvībai".

Piektdien, 2.jūlijā, Alūksnē, ievērojot valstī noteiktās Covid-19 izplatības ierobežošanas prasības, notika Zemessardzes 31.kājnieku bataljona komandiera svinīgā maiņas ceremonija, kuras laikā bataljona komandiera amatā stājās pulkvežleitnants Jānis Freimanis, nomainot līdzšinējo bataljona komandieri pulkvežleitnantu Jāni Riteni.

Svinīgajā ceremonijā laukumā pie Alūksnes novada pašvaldības administratīvās ēkas piedalījās Zemessardzes komandieris brigādes ģenerālis Egils Leščinskis, kā arī bataljona sadarbības partneri no Valsts policijas, Valsts robežsardzes, novada pašvaldības un citi.

Pulkvežleitnants Jānis Freimanis dienestu Nacionālajos bruņotajos spēkos uzsāka 1995. gadā. Līdz šim J.Freimanis ir dienējis Zemessardzes 24. un 31.bataljonā, Nacionālo bruņoto spēku Kājnieku skolā, Apvienotajā štābā. Militāro izglītību ieguvis Latvijas Nacionālajā aizsardzības akadēmijā un Baltijas Aizsardzības koledžā. Starptautisko pieredzi guvis, pildot dienesta pienākumus NATO operācijā Afganistānā un NATO štābā Niderlandē. Par teicamu dienestu pulkvežleitnants J.Freimanis saņēmis Aizsardzības ministrijas un Nacionālo bruņoto spēku komandiera apbalvojumus.

Līdzšinējais bataljona komandieris pulkvežleitnants Jānis Ritenis 31.kājnieku bataljona komandiera amatu pildija no 2017.gada 3.marta. Būdams 31.kājnieku bataljona komandieris, pulkvežleitnants J.Ritenis ir sniedzis nozīmīgu ieguldījumu bataljona spēju pilnveidošanā, tā sekmejot Nacionālo bruņoto spēku spēju attīstību, par ko saņēmis vairākus Aizsardzības ministrijas, Nacionālo bruņoto spēku un Zemessardzes apbalvojumus. Pēc J.Riteņa iniciatīvas tika izveidoti 31.bataljona simboli – emblema, krūšu zīme un karogs. Pulkvežleitnants J.Ritenis dienestu turpinās Nacionālo bruņoto spēku štāba Operatīvās plānošanas departamentā.

Atklājot komandieru maiņas pasākumu, Zemessardzes komandieris brigādes ģenerālis Egils Leščinskis uzsvēra, ka šis ir nozīmīgs notikums: "Virsnieku rotācija ir normāla parādība armijas dzīvē. Strādājot štābā, Jānis Ritenis turpmāk sniegs piensumu ar savām zināšanām un izpratni par Zemessardzi." E.Leščinskis pateicās J.Ritenim par viņa ieguldījumu, neatlaidojido uzcītīgo darbu, ko viņš veicis bataljonā, veicinot tā izaugsmi un nostiprināšanos, kā arī pauda pārliecību, ka viņa iesāktais darbs turpināsies. Savukārt pulkvežleitnantam J.Freimanim E.Leščinskis novēlējā pārņemt stafeti, nodibināt saikni ar saviem zemessargiem, panākot kopējo sinerģiju, lai, atbalstot cits citu, virzītos uz kopējiem mērķiem.

Stājoties jaunajā amatā J.Freimanis pateicās iepriekšējam komandierim par 31.kājnieku bataljona izaugsmi un pauda gandarijumu par atgriešanos dzimtajā pilsētā: "Alūksnē esmu dzimis, uzaudzis un skolojies. Šī ir atgriešanās arī Zemessardzes 31.kājnieku bataljonā, kur vairāk nekā pirms 13 gadiem dienēju kā rotas komandieris un mācību nodājas priekšnieks." Atsākot dienestu 31.kājnieku bataljonā, J.Freimanis izvirzījis trīs galvenos uzdevumus: turpināt paaugstināt bataljona kaujas gatavību, lai spētu stāties pretī dažādām krīzēm

Foto - A.Kirsanovs

Foto - A.Kirsanovs

Ievēro tradīciju. ievērojot vienu no bruņoto spēku tradīcijām, bataljona komandieris vienības komandierim pasniedza karogu, kas plīvojis virs vienības izvietojuma. Šādu dāvanu saņēma arī J.Ritenis (no labās). Pateicībā par līdzšinējā dienesta laikā paveikto, E.Leščinskis pulkvežleitnantam J.Ritenim, kurš Zemessardzes 31.kājnieku bataljona komandēja kopš 2017.gada 3. marta, pasniedza Zemessardzes komandiera 2.pakāpes Goda zimi "Par kalpošanu tautai un Latvijai".

Zvēr pie karoga. Ar Nacionālo bruņoto spēku komandiera ģenerālleitnanta Leonīda Kalniņa pavēli, nacionālo bruņoto spēku apvienotā štāba operatīvās plānošanas departamenta operāciju vadības pārvaldes priekšnieku pulkvežleitnantu Jāni Freimani atbrīvoja no ieņemamā amata

un iecēla Zemessardzes 2.Vidzemes brigādes Zemessardzes 31.kājnieku bataljona komandiera amatā. Stājoties jaunajā amatā, J.Freimanis pie 31.kājnieku bataljona karoga zvērēja, ka ir gatavs zem šī karoga stāvēt un krist par Latviju.

dažādos scenārijos; turpināt sadarbību ar vietējām pašvaldībām, iekšlietu ministrijas struktūrvienībām, valsts un nevalstiskajām organizācijām; turpināt strādāt pie bataljona attīstības, lai tas būtu skaitliski lielāks, vēl labāk

Pasniedz bataljona krūšu zīmi. J.Ritenis (no labās) uzsvēra, ka lepojas ar savu komandu: "Neazmirstiet - ja mēs gribam, varam sasniegt vairāk nekā iztēlojamies. Šie četri gadi atmiņā paliks vienmēr, jo tas ir bijis viens no aktivākajiem manas dzīves periodiem un arī viens no grūtākajiem." Bijušais bataljona komandieris pateicās savai komandai, štābam, kā arī visiem sadarbības partneriem un savai ģimenei. Savukārt jaunajam komandierim, pulkvežleitnantam J.Freimanim (no kreisās), pasniedzot 31.kājnieku bataljona krūšu zīmi, viņš novēlēja ne tikai noturēt latīnu, bet censties to pacelt vēl augstāk.

Foto - A.Kirsanovs

Pateicas par sadarbību. Svinīgajā pieņemšanā Alūksnes kultūras centrā paldies vārdus par lielisko sadarbību uzsklausīja iepriekšējais bataljona komandieris J.Ritenis (foto). Alūksnes novada pašvaldības izpildirektore Janīna Čugunova pasniedza J.Ritenim Atzinības rakstu par līdzšinējo veikumu. Savukārt J.Freimanis saņēma aicinājumus turpināt J.Riteņa iesāktos. Sveicēju vidū bija Valsts policijas, Valsts robežsardzes, Alūksnes novada pašvaldības, Alūksnes kultūras centra, Alūksnes muzeja un citu sadarbības partneru un Zemessardzes komandējošā sastāva pārstāvji.

ekipēts un vēl profesionālāk apmācīts. "Izcils komandas darbs nav iedomājams bez savstarpējās sadarbības. Esmu pārliecināts, ka mums kopā viss izdosies," uzrunas noslēgumā teica J.Freimanis.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Pasniedz Atzinības rakstus

* Sākums 4.lpp.

Atdod parādus izcilniekiem

Saņem Gada balvu uzņēmējdarbībā 2020. Uzņēmējs, SIA "Kiči RC" valdes loceklis Raimonds Celmiņš saņema balvu "Gada lauksaimnieks".

Inta neko nezina. Balvu novada pašvaldības Sabiedrisko attiecību un IT nodaļas vadītājas Ilutas Mežules sagatavotajā preses relizē par cildināmiem cilvēkiem izcēlās Izglītības un zinātnes ministrijas Atzinības raksts Intai Kalyai par nozīmīgu ieguldījumu izglītības nozarē un izglītības sistēmas attīstībā ar piebildi: "Inta neko nezina! Noslēpums līdz rītvakaram." Taujāta, kāds ir noskanojums pēc apbalvojuma saņemšanas, Inta atklāja, ka par Atzinības rakstu zinājusi: "Tāpat tas ir patikams pārsteigums. Viennozīmīgi darīts, kā arī ieceru, ir daudz. Ľoti ceru, ka jaunais mācību gads notiks klātienē. Nē, par to esmu 100% pārliecināta. Jūlijs un augusts ritēs 1.septembra gaidu zīmē, jo būs daudz un dažādu jautājumu, piemēram, par ventilāciju skolās, darba organizāciju un citām saimnieciskām lietām. Neapgūta vēl ir arī nometņu nauda. Vasara būs nemierīga – negulēsim jūrmalā un neskaitīsim zvaigznes. Izglītības ļaudim miera nebūs. Kad apstāsimies? Nekad! Jāapbēdina tie, kuri saka, ka man ir diploms kabatā un tagad varu līdz pensijai dzīvot. Nebūs tāda vairs nekad un nevienā profesijā. Ir jāpieņem izaicinājums mūža garumā. Diploms kabatā ir tikai sākums lielām mācībām".

Īsumā

Darbu uzsāk reģionālā vides pārvalde

1.jūlijā darbu uzsāka vienotā Valsts vides dienesta (VVD) Latgales reģionālā vides pārvalde (RVP), tā noslēdzot aizvadītajā gadā reģionos VVD uzsāktās strukturālās izmaiņas. Izveidotajā Latgales RVP darbu turpinās līdzšinējā Daugavpils un Rēzeknes RVP darbinieki, to vadīs līdzšinējā Daugavpils RVP direktore Iveta Lobanoka. I.Lobanokas līdzšinējā darba pieredze vairāk nekā 30 gadus bijusi cieši saistīta ar vides aizsardzību, t.sk. pēdējos septiņus gadus vadot Daugavpils RVP. Latgales RVP izveidotas atsevišķas Atļauju un Zvejas kontroles daļas, kas savas funkcijas veiks visas jaunizveidotās RVP teritorijā. Savukārt Piesārņojuma kontrolei saglabāts līdz šim izveidotas reģionālais pārkājums – Daugavpils un Rēzeknes sektori. Latgales RVP atbilstoši savai kompetencei īsteno valsts vides aizsardzības politiku valstspilsētās Daugavpilī un Rēzeknē, kā arī Augšdaugavas, Balvu, Jēkabpils, Krāslavas, Līvānu, Ludzas, Preiļu un Rēzeknes novadā. Lai stiprinātu dienesta kapacitāti, 2020.gadā izveidotas vienotas Zemgales, Vidzemes un Kurzemes RVP.

Krustvārdu mīkla

Krustvārdu mīklu risinātāji, kuri pareizi atrisinājuši mīklu, ik mēnesi pretendē uz pārsteiguma balvu.
Atbildes gaidām līdz 25.jūlijam.

7.kārta

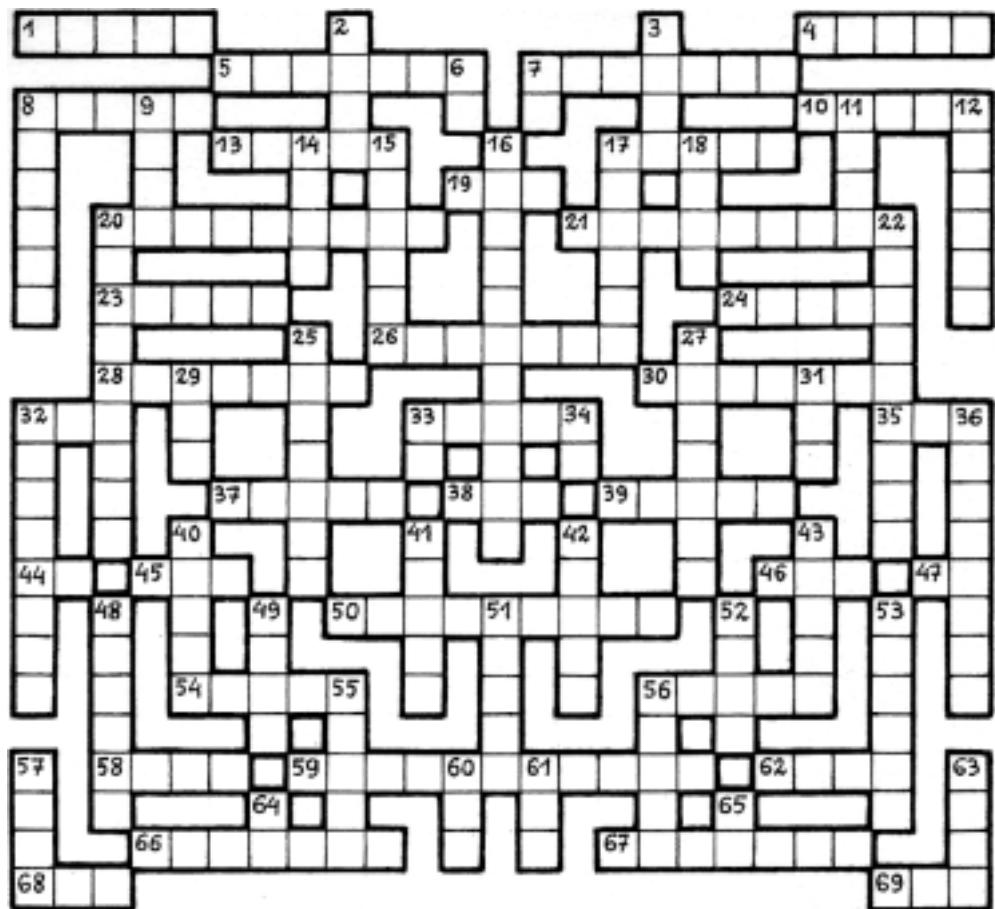
Sastādīja G.Gruziņa

Jūnija mīklu atrisināja: A.Mičule (Tilža), Z.Pulča, J.Pošeika (Balvi), D.Zelča (Krišjāņu pagasts), I.Homko (Medneva). Par jūnija krustvārdu mīklas atrisināšanu balvu saņem INESE HOMKO no Mednevas pagasta. Pēc balvas griezties redakcijā.

Mīklu sērija

"Pagasti – 14"

Horizontāli: 1. Upe, kuras krastos atrodas īpaši aizsargājama dabas teritorija, Pirtsliča Līkās attekas dabas liegums. 4. Upe Vaiņodes p. 5. Kura latgaļu novada centrs 13.gs. bija Varidota pils, rakstos minēta 1208.gadā? 7. Kurā p. (p. centrs) dzimis bīskaps, Romas katoļu baznīcas kardināls J.Vaivods? 8. Kurā p. (p. centrs) 1878.gadā dzimis F.Obšteins, politiķis, 1917.gada Latgales kongresa dalībnieks, izglītības darbinieks, Balvu valsts ģimnāzijas direktors 1935.-1936.gadā? 10. Parociāk. 13. Viens no ezeriem Kornetu ezeru virknē. 17. Cems Vaives p. 19. Pārvieto, turot rokās. 20. Kurā p.

atrodas valsts nozīmes vēstures piemineklis Ložmetēkalns – 1916.-1917.gada Ziemassvētku kauju vieta; arī valsts nozīmes arhitektūras piemineklis, Rīgas Svētās Trīsvienības-Sergija sieviešu pareizticīgo klosteris? 21. Valsts nozīmes arhitektūras piemineklis Vadakstes p. - ... luterānu baznīca (16.gs. beigas), šīs baznīcas altāris, altāra barjera, kancele ir mākslas pieminekļi. 23. Vecsaules p. robežpagasts. 24. Purvs Valgundes p. 26. Valsts nozīmes arheoloģijas piemineklis Variņu p. - ... senkapi. 28. Valsts nozīmes arhitektūras piemineklis Vecpils p. - ... luterānu baznīca (1626.g.). 30. Kurā p. atrodas valsts nozīmes arheoloģijas pieminekļi – Zvejnieku I un II apmetne un senkapi? 32. Nots. 33. Cems Variešu p. 35. Norādāmais vietniekvārds. 37. Neliela upe Variņu p. 38. Daudzēklu sulis auglis. 39. Cems Vandzenes p., kurā atrodas valsts nozīmes arhitektūras piemineklis – luterānu baznīca (1751.g.), šīs baznīcas altāris, kancele u.c. ir mākslas pieminekļi. 44. Nolieguma partikula. 45. Gleznātāja darbariks. 46. Laukā. 47. Valsts (abreviatūra), kura nesen izstājas no Eiropas Savienības. 50. Cems Vectīlžas p. 54. Antonīms vārdam "vēlas". 56. Vēsturiska muiža Vaidavas p. 58. S.Jevgļevskas loma televīzijas seriālā "Likteņa līdumnieki". 59. Kurā p. atrodas Kornetu-Pejļu dabas liegums? 62. Kurš mākslinieks ir 1926.gadā Vecsaules luterānu baznīcā uzstādītās gleznas autors (tagad glezna atrodas Rundāles pils muzejā)? 66. Dižoks Valmieras p. – Rietekļa ... (koku suga). 67. Mājas Variņu p., barona fon Bēra bijušais īpašums, pie kurām atrodas dižozols. 68. Kas ir Losis? 69. Gan viens, gan otrs.

Vertikāli: 2. Latvijas Republikas galvaspilsēta. 3. Viegli aiztieki. 6. Tulkotāja (iniciāli) no angļu un vācu valodas, dzimusi 1958.gadā Varakļānos. 7. Valsts iestāde (abreviatūra). 8. Kultūrvēsturisks objekts Variešu p. - ... robežakmens starp Vidzemes un Vitebskas gubernām (1782.g.). 9. Cems Vaboles p. - ... Mackeviči. 11. Vandzenes p. robežpagasts (p. centrs). 12. Cems tagadējā Varakļānu p., kurā 1868.gadā dzimis garidznieks, folkloras vācējs, publicists P.Smelters. 14. Kurā p. (p. centrs) atrodas valsts nozīmes arhitektūras piemineklis Aizupes muižas apbūve? 15. Ko izmanto sijāšanai? 16. P. (p.centrs), kurā dzimuši brāļi Kaudzītes, K.Skalbe un daudzi citi sabiedriski, politiski, izglītības un kultūras darbinieki. 17. Vējdzirnavas Valles p. robežpagastā – Stelpes p. 18. Vecauces p. robežpagasts. 20. Kurā p. atrodas purvs Valna morks? 22. Cems Varakļānu p. 25. Dzejnieka Rietekļa īstais uzvārds. 27. Ezers Vaboles p. 29. Daudzskaitļa personas vietniekvārds. 31. Nelaiž vaļā. 32. Brāļi: latgaļu atmodas dalībnieks; garidznieks un sabiedriskais darbinieks; ārsti un publicists, dzimuši Līksnas p. (tagad – Vaboles p.) "Līpu Mukonos". 33. Nots. 34. Pastāv, eksistē. 36. Bīskaps, publicists, dzimis 1893.gadā tagadējā Varakļānu p. "Zalānos". 40. Upe Valdgales p. 41. Cems Vectīlžas p. 42. Kurās klintis Vaidavas p. ir Patkulu ala? 43. Purvs Vecsaules p. 48. Viena no J.Grantīja kino lomām. 49. Purvs Vārves p.; skolu ar tādu nosaukumu p. atvēra 1836.gadā. 51. Cems Variešu p. 52. Ezers Valkas p. 53. Bijušā Taurkalnes p. (1926.-1949.g.) tagadējais nosaukums; šajā p. atrodas brāļu A. Amtmaņa Briediša un T. Amtmaņa dzimtās mājas. 55. Cems Valkas p. robežpagastā – Zvārtavas p. 56. Ciemiņi. 57. Vēsturiska muiža Valdgales p. 60. Veclaičenes p. robežpagasts (p. centrs). 61. Galvenā par vēlēšanu organizēšanu atbildīgā institūcija Latvijā (abreviatūra). 63. Vācbaltiešu muižnieku dzimta, kurai līdz 1920.gada agrārajai reformai piederēja Červonkas (Vecsalienas) muiža. 64. Izsauksmes vārds. 65. Pedagogs, biologs, ekologs, bijis LZA akadēmīķis, Vidzemes Augstskolas rektors (iniciāli), dzimis 1944.gada Vecpiebalgas p. "Kabulēnos".

Jūnija mīklas (Pagasti - 13) atrisinājums

Horizontāli: 3. Pole. 7. Viķu. 9. Kaļ. 10. Lapenieks. 12. Oši. 13. Ai. 14. Es. 16. Ūpjus. 18. Īves. 19. Osis. 20. Ēra. 21. Kas. 23. Atkal. 26. Kaigu. 28. Osa. 29. SIA. 34. Abras. 35. Ušuru. 36. Liede. 43. Mizaiņu. 45. Ismeru. 47. Velēna. 49. Si. 50. Tu. 52. Zaķu. 54. Aiša. 58. Ores. 62. Mila. 64. Ludza. 65. Acot. 66. Lāce. 67. Caunite. 68. Litenes. 69. Ar. 70. SOS. 71. K.I. (Kārlis Irbītis, ari Irbīte).

Vertikāli: 1. Līksnas. 2. Reiters. 4. Lai. 5. Ķempji. 6. Kirups. 8. Īle. 10. Lode. 11. Sils. 15. Purnava. 17. Arakste. 22. Roja. 24. Lidumnieku. 25. Režu. 26. Kapustīnica. 27. Nabe. 30. Urga. 31. Osta. 32. Alas. 33. Zepi. 37. Cēsis. 38. Bāci. 39. Rūja. 40. Talsu. 41. Sapņi. 42. Drīz. 44. Beja. 46. More. 48. Ērmi. 51. Voroža. 53. Alžāni. 55. Šnores. 56. Kalāči. 57. Blaus. 59. Sitas. 60. Lubes. 61. Ozols. 62. Mīnes. 63. Dieva.

Lappusi sagatavoja E.Gabranovs

Apsveikumi

Jūsu mūžs ir ar sudrabu vainagots,
Jo divdesmit pieci jau noligots.
Mūžam sava statuss kā nolikums dots -
Mīlestība, saticība un gods!
Tas sudraba kēdē mirdz apskaidrots.

(V.Kokle-Līviņa)

Agrita un Gunti!

Vismilākie sveiceni un novēlējumi Jūsu skaistajā svētku dienā!
Lai mīlestība, smaids un laime Jums vienmēr līdzi iet!

Iveta

Ar gadiem mainās viss uz zemes,
Tas savādāks un skaistāks kļūst.
Vērš visu apkārt laika lemess,
Tik mīlestība ir un būs.

Mīļi sveicam Ivetu un Jāni Laicānus

Sudrabkāzu gadadienā! Vēlam veselību, veiksmi,
panākumus, saticību, mīlestību un ilgus gadus vēl.

Rūgts!

Mamma, vedējmāte-krustmāte, Štokņi un pārējie radiņi

Pateicība

Sirsnīgs paldies Rekovas Sociālās aprūpes mājas meitenēm, ratiem, draugiem, kaimiņiem, kuri mani atcerējās un mīļi sveica 90 gadu jubilejā!
Es jūs visus atceros, cienu, milu! Esiet kā ābeles dāsnas, savu tuvāko sirdis svētumu nesiet!

STEFĀNIIJA PITKEVIČA

Dažādi

Dr. S.SEMJONOVAS GĀP
atvālinājumā no 12. līdz 25.jūlijam.
Aizvieto dr. J.Vancāns.

Balvu Sporta skolas PEldbaseins
atsāk darbu ar 6.jūliju.
Peldbaiseina pakalpojums pieejams
pēc iepriekšēja pieraksta, zvanot pa
tālr. 26656086.

Darbdienās no 13.00 līdz 19.45
(pēdējais pieraksts), sestdienās,
svētdienās - 9.00-19.45. Sīkāka
informācija mājaslapā balvi.lv.

Zāles plaušana ar trimmeri utt.
Tālr. 29165808.

Zāles smalcināšana, 40 EUR/ha.
Tālr. 26512307.

Vālo un presē sienu.
Tālr. 25599399.

Skābsiena gatavošana.
Tālr. 25599399.

Siltinām mājas ar ekovati, granulām
un termopotām.
Tālr. 26748235.

Vajadzīgs plāvējs.
Tālr. 26626889.

Lūgums palīdzēt

Pazudis melns, garspalvains kakis
PIPARIŅŠ (baltas ķepas, krūtiņa,
deguntiņš). Tālr. 22033755.

Piedāvā darbu

SIA "INVIK" aicina darbā kravas
AUTOMĀŠINAS VADĪTĀJU,
C, CE kategorija. Samaksa
pēc vienošanās.
Tālr. 29164132.

Pārdod

Z/S piedāvā jaunputnus, dējējvistas.
Iespējama piegāde.
Tālr. 29186065.

Skaldīta malka ar piegādi.
4,5 m³ - EUR 155.
Tālr. 29418841.

Skaldīta malka. Cena
23 EUR/berkubā. Piegādes
apjoms līdz 7 berkubiem.
Ir sausā.
Tālr. 25543700.

Pārdod skaldītu malku ar piegādi.
Kravas cena - EUR 160.
Tālr. 26425960.

Bioloģiskais medus.
Tālr. 28324075.

Pārdod siena rullus, 3 EUR/gab.
Tālr. 29192156.

Pārdod siena rullus, plauti pirms
Jāniem, 3 EUR/gab., Vecumos.
Tālr. 26468634.

Reklāma

Izgatavojam pēc Jūsu individuāla
pasūtījuma pirtis. Pasūtījums tiek
uzskatīts pēc 35% avansa
maksājuma. Sīkāka informācija
pa tālr. 29275519.

Mēs atrodamies Balvu nov.,
Krišjānu pag., "Noras".

Pērk

IEPĒRK MĀJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galasparsstrade.lv

Z.s "Strautiņi"
mājlopus.
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tālr. 29411033.

Pērk mežus, zemi,
izcirtumus, cirsmas.
Tālr. 29433000.

SIA "Senlejas" iepērk liellopus,
telus. BIO liellopiem augstas cenas!
Samaksa tūlītēja.
Tālr. 62003939.

Pērk traktoru MTZ-80.
Tālr. 25473708.

Es gribēju notvert vēju, bet
nevareju.
Es gribēju ledū uguni kurt, bet
nemācēju.
Es gribēju satvert kritošu zvaigzni,
bet nepaspēju...

Sāp.. tik ļoti smeldzgi sāp sirds...
Marutiņ, Tavs znotiņš **JĀNIS** bija
pašā dzives plaukumā. **Gintas**
ģimenītei visa dzive bija priekšā -
kopā būšana, iespēja redzēt dēliņus
pieaugam... Bet liktenis lēmis
citādāk. Tomēr domās un mīlās
atmiņas būsiet kopā vienmēr.
Sev paņemšu līdzi vien
saujīnu balta vēja.
Bet tieši šīs saujas jums pietrūks...
(A.Rancāne)

Mūsu klusa no sirds izteikta
līdzjūtība visai **Tavai ģimenitei**.
Tavi dzintarieši

Klusums,
tevis vairs nav,
tikai atmiņas,
kas aizkustina dvēseli,
vārdi, kas nepateikti, - skan.
(A.Gauda)
Izsakām visdzīlāko līdzjūtību un
skumju brīdi esam kopā ar mūsu
kolēģi **Marutu Bukšu un pārejiem**
tuviniekiem, znotu, vīru, tēti
JĀNI DRUČKU pāragri mūžībā
aizvadot.
Rekavas vidusskolas kolektīvs

Dzīvē ir briži, kad pēkšņi mums
liekas,
Garām kāds saplosīts mākonis slid.
Māsiņ, mīlā, ar tevi vairs tikšos
Vien atmiņu takās, kas tālumā vid.
Dalām kopējās bēdas ar **Anitu**
Kokoreviču, pavadot māsu
GENOVEFU zemes klēpi.
Ināra, Natālīja, Ināra

Ai, cik grūti, māmulīt,
Tevi ceļā pavadit.
Vai trīs baltas smilšu saujas
Varēs tevi sasildīt?
Mūsu patiesa līdzjūtība **Jāņa**
Nikolajeva ģimenei, MĀMIŅU
zemes klēpi guldot.
Loginu, Latiškeviču, Pilātu,
Afanasjevu ģimenes

"Purviņu" kapu vecākā un
piederīgie saķa PALDIES pr.
Filipam Davidovičam, Krišjānu
pagasta pārvaldei, Valdim
Strelčam, Arnim Zelčam un
visiem par darbu kapusvētu
sagatavošanā un norisē.

Pateicības

vārdi

Ikvienam ir iespēja īsi un
konkrēti pateikt paldies kādam
labvēlim, sponsoram,
atbalstītājam, palīgam. Dārgi
tas nemaksās - tikai 3 eiro par
25 vārdiem. Jo šie ir
"Pateicības vārdi".

Laikrakstu "Vaduguni"
izdevīgāk abonēt!

**Pārliecieties, vai abonēji
augustam?!**

**Radās neskaidrības,
zvani - tālr. 26161959.**

1 mēnesis

5,60

Vaduguns

Indeks
3004

IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS
IZDEVĒJS
SIA "BALVU VADUGUNS"
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.
LV43203002982

REDAKCIJAS ADRESE
TEĀTRA IELĀ 8
BALVOS, LV-4501
NOREĶINU KONTS

A.S. SEB BANKA
Nr. LV21UNLA0024000467345,
kods UNLALV2X

Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem
atbild to autors.

REKLĀMA,
SLUDINĀJUMI
D.Dimitrijeva
T. 64507018
26161959

REDAKTORS E.GABRANOVS - T. 29360850
ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA; Z.LOGINA,
IZINKOVSKA, M.SPRUDZĀNE, I.TUŠINSKA,
A.LOČMELIS - T. 29360850
KOREKTORE S.GUGĀNE
GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 25908200
ŠOFERIS A.KIRSANOVS - T. 27870730
Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961

e-pasts: vaduguns@apollo.lv
mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-
SIA "Balvu Vaduguns",
D.VILČUKS
Iespēsti ŠIA "Latgales
Druka", Rēzeknē,
Baznīcas 28
TIRĀŽA - 3001